

**ΣΧΟΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑΣ & ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ-ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

«ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ»

**Διπλωματική εργασία: Υποτιτλισμός και μεταφραστικός σχολιασμός
του πρώτου επεισοδίου της σειράς ντοκιμαντέρ «Al Nakba» του Al Jazeera.**

Ρεκατσίνα Χριστίνα

Α.Μ.: Ξ2016308

Τριμελής επιτροπή: Μαρία Τσίγκου, Βιλελμίνη Σωσώνη, Σωτήρης Λίβας

Σεπτέμβριος 2021

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	4
-----------------------	----------

Α' Μέρος: Η πρακτική του υποτιτλισμού

1. Γενικά στοιχεία.....	5
2. Κανόνες υποτιτλισμού.....	6
2.1. Χωρική παράμετρος.....	6
<i>Θέση υποτίτλων στην οθόνη</i>	
<i>Αριθμός γραμμών και χαρακτήρων ανά γραμμή</i>	
2.2. Χρονική παράμετρος.....	6
<i>Μέγιστη διάρκεια εμφάνισης υποτίτλων μονής και διπλής γραμμής.....</i>	<i>6</i>
<i>Χρόνος έναρξης και διακοπής υποτίτλου.....</i>	<i>7</i>
<i>Χρόνος μεταξύ δύο διαδοχικών υποτίτλων.....</i>	<i>8</i>
2.3. Μορφολογία υποτίτλων.....	8
<i>Αποσιωπητικά.....</i>	<i>8</i>
<i>Πλάγιοι χαρακτήρες.....</i>	<i>9</i>
2.4. Γλωσσική παράμετρος.....	10
<i>Διπλή γραμμή αντί για μονή.....</i>	<i>10</i>
<i>Χωρισμός προτάσεων.....</i>	<i>10</i>
<i>Στρατηγικές υποτιτλισμού.....</i>	<i>13</i>

Β' Μέρος: Γλωσσολογικές παρατηρήσεις

1. Υφολογία.....	18
2. Μορφολογία και σύνταξη.....	22
3. Σημασιολογία	28
4. Πραγματολογία	33
Συμπεράσματα-Επίλογος	37
Βιβλιογραφία.....	39
Παράρτημα.....	40

Εισαγωγή

Η ανά χείρας εργασία εκπονήθηκε στα πλαίσια του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών «Επιστήμη της Μετάφρασης» του Τμήματος Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιόνιου Πανεπιστημίου, και ήταν το τελευταίο βήμα για την ολοκλήρωση του προγράμματος. Πρόκειται για τη μελέτη της μεταφραστικής πρακτικής του υποτιτλισμού μέσα από τη μετάφραση του πρώτου επεισοδίου της σειράς ντοκιμαντέρ «Al Nakba» του καναλιού Al Jazeera.

Η σειρά πραγματεύεται το χρονικό της σταδιακής κατάληψης της Παλαιστίνης από Εβραίους εποίκους μέχρι την ίδρυση τελικά του κράτους του Ισραήλ στα εδάφη της το 1948- όλα αυτά με τις ευλογίες των Βρετανών. Στο πρώτο επεισόδιο, παρουσιάζονται οι «πρωταγωνιστές» των γεγονότων και επεξηγούνται οι συνθήκες που οδήγησαν στο άλυτο μέχρι και σήμερα Παλαιστινιακό ζήτημα.

Ως προς τη διάρθρωση της εργασίας, στο πρώτο μέρος θα αναφερθούμε εκτενώς στην τεχνική του υποτιτλισμού (χειρισμός του προγράμματος Subtitle Edit, ειδικές παράμετροι επεξεργασίας του κειμένου) με τη χρήση παραδειγμάτων και επεξηγήσεων, όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο. Στο δεύτερο μέρος, θα γίνει ανάλυση της διαδικασίας μέσα από το πρίσμα της γλωσσολογίας, προκειμένου να καταδειχθούν οι δυσκολίες του εγχειρήματος και σε θεωρητικό επίπεδο. Ακολουθούν τα συμπεράσματα με τον επίλογο και στο τέλος βρίσκεται η βιβλιογραφία. Στο παράρτημα έχει παρατεθεί το πρωτότυπο κείμενο μαζί με το μετάφρασμα σε μορφή πίνακα. Γλώσσες εργασίας ήταν τα Αγγλικά και τα Ελληνικά (ευθεία μετάφραση), ενώ η καταγραφή του σεναρίου έγινε εξ ακοής.

Α' Μέρος

Η πρακτική του υποτιτλισμού

1. Γενικά στοιχεία

Ο υποτιτλισμός ανήκει στην κατηγορία της Οπτικοακουστικής Μετάφρασης (Audiovisual Translation). Πρόκειται για μια σύγχρονη πρακτική, η οποία υφίσταται από το 1929 (Gottlieb 1992: 161) και αφορά στη μετάφραση οπτικοακουστικού υλικού, όπως κινηματογραφικές ταινίες ή τηλεοπτικές σειρές, είτε σε ενδογλωσσικό (πχ, υποτιτλισμός για Κ/κωφούς και βαρήκοους) είτε σε διαγλωσσικό επίπεδο (πχ, μια αμερικανική σειρά με ελληνικούς υπότιτλους). Αντικείμενο του υποτιτλισμού είναι η γραπτή αποτύπωση του προφορικού λόγου του εκάστοτε υλικού βάσει συγκεκριμένων κανόνων, οι οποίοι επιβάλλουν χρονικούς και χωρικούς περιορισμούς για λόγους που θα εξετάσουμε αναλυτικά στην παρούσα ενότητα.

Αυτό που θα πρέπει να έχουμε κατά νου, ωστόσο, είναι ότι παρά τους όποιους περιορισμούς, ο υποτιτλισμός εξακολουθεί να αποτελεί μεταφραστική πρακτική. Αυτό σημαίνει ότι ένας υποτιτλιστής θα κληθεί να αντιμετωπίσει ζητήματα όπως οι μεταφραστικές δυσκολίες ή θα χρειαστεί να καταφύγει σε μεταφραστικές θεωρίες προκειμένου να επιλύσει εμφανιζόμενους σκοπέλους κατά τη διαδικασία της μετάφρασης. Παρόλα αυτά, ποτέ δεν θα προβεί στην «παραδοσιακή» μετάφραση, καθώς κυρίαρχη έννοια στον υποτιτλισμό είναι η *απόδοση*, η παραγωγή ενός εκφωνήματος το οποίο θα σχηματίζει τη λεγόμενη πραγματολογική ισοδυναμία¹ με όσες λεπτομέρειες επιτρέπουν οι χωροχρονικοί περιορισμοί και με γνώμονα τη διαφύλαξη της φυσικής ροής του προφορικού λόγου.

Στην ενότητα αυτή, θα αναφερθούμε αναλυτικά στο τεχνικό κομμάτι (χωρικοί και χρονικοί περιορισμοί, θέση κειμένου στην οθόνη κ.ά.), όπως αυτό παρουσιάζεται στο Karamitroglu (1998), καθώς και στις στρατηγικές που έχει στη διάθεσή του ο υποτιτλιστής προκειμένου να έχει το επιθυμητό αποτέλεσμα (Gottlieb 1992: 166). Για τη δημιουργία και την επεξεργασία των υποτίτλων χρησιμοποιήσαμε το freeware λογισμικό Subtitle Edit. Πρόκειται για ένα πρόγραμμα που μπορεί κανείς να βρει δωρεάν στο διαδίκτυο και είναι αρκετά απλό και φιλικό στη χρήση του. Το συγκριτικό του πλεονέκτημα έναντι του εξίσου γνωστού και διαδεδομένου λογισμικού Subtitle Workshop, είναι η ύπαρξη κυματομορφής, η οποία διευκολύνει τον χρήστη κατά τη διάρκεια του

¹ Γουλέτη Α., *Πραγματολογική Ισοδυναμία στον Υποτιτλισμό: Αντιμετώπιση ιδιοπολιτισμικών εννοιών*, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, σελ.1

χρονισμού, καθώς του δίνεται η δυνατότητα να εντοπίσει ακριβώς την αρχή και το τέλος κάθε φράσης. Κατά τα άλλα, δεν παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές στη χρήση τους.

2. Οι κανόνες του υποτιτλισμού

2.1. Χωρική παράμετρος

Θέση υποτίτλων στην οθόνη

Οι υπότιτλοι τοποθετούνται όσο το δυνατόν χαμηλότερα στην οθόνη, ώστε να καταλαμβάνουν τον χώρο που συνήθως δεν επηρεάζει τη γενικότερη αισθητική αξιολόγηση της εικόνας. Πρέπει, δηλαδή, να εμφανίζονται τουλάχιστον κατά 1/12 πάνω από τη βάση της οθόνης, ώστε το μάτι του θεατή να μην χρειάζεται να «διανύσει» μεγάλη απόσταση προς τη βάση της οθόνης για να εντοπίσει τον υπότιτλο. Η στοίχιση των υποτίτλων ακολουθεί την ίδια λογική: θα πρέπει από τα αριστερά του πρώτου χαρακτήρα και από τα δεξιά του τελευταίου να υπάρχει ένα κενό, το λιγότερο 1/12 του συνολικού πλάτους της οθόνης, για κάθε γραμμή υποτίτλου (Karamitroglu 1998).

Αριθμός γραμμών και χαρακτήρων ανά γραμμή

Ο επιτρεπόμενος αριθμός γραμμών ανά υπότιτλο είναι δύο, αν και υπάρχουν σύγχρονα συστήματα που επιτρέπουν και τρεις γραμμές όπου κρίνεται απαραίτητο. Αυτή η σύμβαση διασφαλίζει ότι κάθε φορά μόνο ένα 2/12 της οθόνης θα καλύπτεται από υποτίτλους. Στην περίπτωση υποτίτλου μονής γραμμής, θα πρέπει να καταλαμβάνεται το ελάχιστο των δύο γραμμών, ώστε το κείμενο να μην παρεμβαίνει οπτικά στην εξέλιξη της ταινίας (Karamitroglu 1998: 2).

Το επιτρεπόμενο όριο χαρακτήρων ανά γραμμή ανέρχεται στους 35 χαρακτήρες, αν και υπάρχουν περιπτώσεις που γίνονται δεκτοί και 38 χαρακτήρες ανά γραμμή. Στον επαγγελματικό υποτιτλισμό, ωστόσο, τον αριθμό των χαρακτήρων τον καθορίζει η εκάστοτε εταιρεία. Λόγου χάρη, το Netflix επιτρέπει τους 42 χαρακτήρες ανά γραμμή, αλλά έχει πιο αυστηρούς κανόνες ως προς τον χρονισμό. Ένας υπότιτλος που εκτείνεται σε δύο γραμμές μπορεί να αποτελείται στο σύνολο του από 70 χαρακτήρες. Αυτός ο περιορισμός παρουσιάζει και την μεγαλύτερη δυσκολία, καθώς ο υποτιτλιστής καλείται να παράξει μια μορφή συμπυκνωμένου λόγου, πιστού ωστόσο στα σημασιολογικά και υφολογικά στοιχεία του κειμένου.

2.2. Χρονική παράμετρος

Μέγιστη διάρκεια εμφάνισης υποτίτλων μονής και διπλής γραμμής

Σχετικά με τους κανόνες υποτιτλισμού, «έχει αποδειχθεί ότι η ταχύτητα ανάγνωσης ενός ‘μέσου’ τηλεθεατή ηλικίας 14-65 μεσοαστικής ή ανώτερης τάξης και παιδείας, για ένα κείμενο μέτριας

πολυπλοκότητας (συνδυασμός επίσημης και καθημερινής γλώσσας), κυμαίνεται μεταξύ 150-180 λέξεων το λεπτό, δηλαδή $2\frac{1}{2}$ - 3 λέξεις το δευτερόλεπτο. Αυτό σημαίνει ότι ένας υπότιτλος δύο γραμμών που περιέχει 14-16 λέξεις θα πρέπει να παραμείνει στην οθόνη για κάτι λιγότερο από $5\frac{1}{2}$ δευτερόλεπτα» (Karamitroglu 1998:3). Βάσει της σύμβασης που έχει επικρατήσει, ως μέγιστη διάρκεια ενός υπότιτλου ορίζονται τα 6 δευτερόλεπτα για προγράμματα που απευθύνονται σε ενήλικες, συνυπολογίζοντας τα $1/4$ - $1/2$ του δευτερολέπτου που χρειάζεται ο εγκέφαλος για την επεξεργασία του υπότιτλου που εντοπίζει (Karamitroglu 1998:3). Ο χρόνος παραμονής του υπότιτλου στην οθόνη, δεν θα πρέπει να ξεπερνά αυτόν τον χρόνο, διότι μπορεί αυτόματα να επαναληφθεί η ανάγνωσή του, ειδικά από θεατές με μεγαλύτερη ταχύτητα ανάγνωσης.

Για έναν υπότιτλο μιας γραμμής, ο μέγιστος χρόνος εμφάνισης έχει διαμορφωθεί στα $3\frac{1}{2}$ -4 δευτερόλεπτα για προγράμματα προορισμένα για ενήλικες. Επειδή είναι μια γραμμή, δεν διαθέτει τον όγκο ενός δίγραμμου υπότιτλου, με αποτέλεσμα να μην παρέχεται το ίδιο ερέθισμα στον εγκέφαλο ώστε να αυξήσει την ταχύτητα ανάγνωσης. Γι' αυτό, ο χρόνος των 3-4 δευτερολέπτων κρίνεται επαρκής ώστε να επιτευχθεί η ανάγνωση, δίνοντας έτσι και το χρονικό περιθώριο για ταχύτερη εναλλαγή υποτίτλων, σε περίπτωση γρήγορου διαλόγου. Όπως και στην περίπτωση ενός δίγραμμου υπότιτλου, έτσι και εδώ, ο χρόνος παραμονής του υπότιτλου στην οθόνη δεν θα πρέπει να ξεπερνά τα 4 δευτερόλεπτα, ώστε να αποφευχθεί η αυτόματη επανάληψη της ανάγνωσης.

Τέλος, για υποτίτλους που αποτελούνται από μία λέξη, η ελάχιστη διάρκεια εμφάνισης ενός τέτοιου υπότιτλου δεν θα πρέπει: να είναι μικρότερη του ενός δευτερολέπτου ή η μέγιστη να ξεπερνά το $1\frac{1}{2}$ δευτερόλεπτο. Στην περίπτωση που διαρκέσει λιγότερο από 1 δευτερόλεπτο, είναι πολύ πιθανόν ο υπότιτλος να γίνει αντιληπτός ως μια ενοχλητική λάμψη στα μάτια των θεατών, ενώ αν ξεπεράσει το $1\frac{1}{2}$, ενδέχεται να διαβαστεί εκ νέου.

Χρόνος έναρξης και διακοπής υποτίτλου

Οι υπότιτλοι δεν πρέπει να εισάγονται ταυτόχρονα με την εκφορά λόγου, αλλά $\frac{1}{4}$ του δευτερολέπτου αργότερα. Σύμφωνα με έρευνες, ο εγκέφαλος χρειάζεται αυτό το χρονικό περιθώριο προκειμένου να μπορέσει να αντιληφθεί την έναρξη της ομιλίας και να κατευθύνει το μάτι στο κάτω μέρος της οθόνης όπου και θα εμφανιστεί ο υπότιτλος. Αν ο υπότιτλος εμφανιστεί ακριβώς τη στιγμή που ξεκινά να αρθρώνεται ο λόγος, το μάτι απλώς εντοπίζει τη λάμψη και ο εγκέφαλος μπερδεύεται για $\frac{1}{2}$ του δευτερολέπτου, χάνει, δηλαδή, προσωρινά τη δυνατότητα να εστιάσει είτε στο κείμενο είτε στον προφορικό λόγο (Karamitroglu 1998:4).

Ο υπότιτλος δεν θα πρέπει να παραμένει στην οθόνη για παραπάνω από 2 δευτερόλεπτα από το τέλος της τελευταίας εκφοράς, ακόμα και αν ακολουθεί κενός χρόνος άνω των δύο δευτερολέπτων. Αυτό συμβαίνει διότι υποτίθεται ότι οι υπότιτλοι αποδίδουν τον προφορικό λόγο με τη μέγιστη

δυνατή πιστότητα και φυσικότητα. Εάν, λοιπόν, διαρκέσουν πολύ περισσότερο από όσο χρειάζεται, θα προκληθεί μία δυσπιστία από το κοινό που παρακολουθεί ως προς την εγκυρότητα των υποτίτλων, τόσο την ποιοτική όσο και χρονική (Karamitroglu 1998:4).

Χρόνος μεταξύ δύο διαδοχικών υποτίτλων

Στην περίπτωση αυτή, η χρονική απόσταση που απαιτείται είναι $\frac{1}{4}$ του δευτερολέπτου. Ο χρόνος αυτός είναι απαραίτητος, αφενός για να αποφευχθεί το λεγόμενο *overlapping*, η «επικάλυψη» δηλαδή του ενός υπότιτλου από τον επόμενο, και αφετέρου για να αντιληφθεί ο εγκέφαλος το πέρασμα από τη μία γλωσσική πληροφορία στην άλλη. Χωρίς αυτό το κενό είναι πολύ πιθανόν να μην γίνει αντιληπτή η αλλαγή υπότιτλου στους θεατές, ειδικά αν οι δύο υπότιτλοι έχουν κοινά χαρακτηριστικά (ίδια διάρκεια, ίδιο μέγεθος κλπ) (Karamitroglu 1998:4). Τα υποτιτλιστικά προγράμματα διαθέτουν τις κατάλληλες ρυθμίσεις, οπότε σε περίπτωση καταστρατήγησης του κανόνα αυτού, θα υπάρξει και η αντίστοιχη ειδοποίηση. Το ίδιο ισχύει και όταν ο υποτιτλιστής ξεπερνά τον επιτρεπόμενο αριθμό χαρακτήρων ανά σειρά ή τα επιτρεπόμενα *CpS* (*characters per second*, επιτρεπόμενοι χαρακτήρες ανά δευτερόλεπτο), οπότε θα πρέπει να μειώσει τον όγκο των πληροφοριών του υπότιτλου.

2.3. Μορφολογία υποτίτλων

Η λογική βάσει της οποίας λειτουργεί ο υποτιτλισμός είναι εκείνη της λεκτικής αναπαράστασης των όσων διαδραματίζονται στην οθόνη. Αυτό σημαίνει ότι ο υποτιτλιστής δεν καλείται να αποδώσει αποκλειστικά και μόνο τα όσα λέγονται. Μέρος της δουλειάς του είναι να δώσει στον θεατή να καταλάβει τις εναλλαγές των ομιλούντων, τους διαλόγους μεταξύ τους, τις ιδιότητές τους, αν πρόκειται για ντοκιμαντέρ, όπως και πολλά άλλα, μέσω των υποτίτλων του. Γι' αυτό τον λόγο, υπάρχουν ορισμένες συμβάσεις τις οποίες οφείλει να γνωρίζει και να εφαρμόζει. Αυτές περιλαμβάνουν την ιδιότυπη χρήση των σημείων στίξης όπως τα αποσιωπητικά, τους πλάγιους χαρακτήρες, καθώς και μια πληθώρα λύσεων ώστε ο θεατής να διευκολύνεται κατά την παρακολούθηση κάποιου έργου. Στο παρόν ντοκιμαντέρ, χρησιμοποιήθηκαν κατά βάση τα αποσιωπητικά και οι πλάγιοι χαρακτήρες, ελλείψει διαλόγων ή άλλων πιο λογοτεχνικής υφής γλωσσικών στοιχείων.

Αποσιωπητικά

Τα αποσιωπητικά στο τέλος ενός υποτίτλου δηλώνουν ότι το νόημα μιας πρότασης έχει μείνει ανολοκλήρωτο ή ότι έπεται συνέχεια. Στην πρώτη περίπτωση, χρησιμοποιούνται για να δείξουν ότι ο ομιλητής δεν ολοκλήρωσε κάτι που έλεγε εξαιτίας μιας διακοπής είτε από εξωγενή είτε από

ενδογενή παράγοντα. Στη δεύτερη περίπτωση, η αρχική σύμβαση ήθελε αποσιωπητικά και στην αρχή του επόμενου υπότιτλου εν είδει δήλωσης της νοηματικής συνέχειας (Díaz-Cintas, Remael 2007: 112). Ωστόσο, αυτή η τάση τείνει να εξαφανιστεί για οικονομία χώρου. Στο υπό εξέταση επεισόδιο, τα αποσιωπητικά έμπαιναν μόνο στην αρχή του υπότιτλου ως ένδειξη ότι ο προηγούμενος υπότιτλος συνεχίζεται, μιας και δεν εμπεριείχε κομπασμούς ή κάτι που θα μπορούσε να διακόψει τον λόγο των ομιλούντων.

Παραδείγματα

1) In 1885 the term “Zionism”

was first coined by Austrian writer Nathan Birnbaum.

Το 1885 αναφέρει για πρώτη φορά
τον όρο "σιωνισμός"...
ο Αυστριακός συγγραφέας
Νέιθαν Μπιρνμπάουμ.

2) Zionists leaders and common people alike got used to the idea

**that the only way of making Palestine a Jewish
state**

is by causing the Palestinians to leave.

Οι σιωνιστές ηγέτες και ο απλός κόσμος
συνήθισαν στην ιδέα...
ότι ο μόνος τρόπος να μετατραπεί
η Παλαιστίνη σε εβραϊκό κράτος...

ήταν να αναγκάσουν
τους Παλαιστινίους να φύγουν.

Πλάγιοι χαρακτήρες

Οι πλάγιοι χαρακτήρες (*italics*) χρησιμοποιούνται κάθε φορά που η πηγή εκφοράς λόγου δεν είναι ορατή (π.χ., κατά τη διάρκεια μιας τηλεφωνικής κλήσης, όπου στην οθόνη φαίνεται μόνο ο ένας από τους δύο συνομιλούντες, σε περιπτώσεις αφήγησης κ.ά.). Επίσης, εισάγονται όταν στον λόγο ενσωματώνεται αυτούσια μια ξένη λέξη ή φράση όπως θα χρησιμοποιούνταν στη γλώσσα προέλευσής της. Πολύ σημαντική είναι και η χρήση τους όταν στο βίντεο παρεμβάλλεται υλικό είτε ακουστικό, όπως μια είδηση από την τηλεόραση ή το ραδιόφωνο, ή επιπλέον οπτικοακουστικό υλικό, όπως ένα βίντεο εποχής. Στην παρούσα εργασία, υπήρξε εκτεταμένη χρήση του χαρακτηριστικού αυτού, διότι υπήρχε πληθώρα ιστορικού υλικού (στιγμιότυπα, ηχητικά ντοκουμέντα κ.ά) εντός του επεισοδίου.

2.4. Γλωσσική παράμετρος

Τα στοιχεία που έχουν παρουσιαστεί μέχρι στιγμής αφορούν το τεχνικό κομμάτι του υποτιτλισμού. Ωστόσο, όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως, πρόκειται για μεταφραστική πρακτική, πράγμα που σημαίνει ότι εμπεριέχει και το κομμάτι της γλωσσικής επεξεργασίας. Συνεπώς, τη διαχείριση της εκφοράς λόγου του εκάστοτε οπτικοακουστικού προϊόντος διέπουν επίσης μια σειρά από τεχνικές που έχουν να κάνουν τόσο με τη μορφή όσο και με το περιεχόμενο των υποτίτλων. Εφόσον ο υποτιτλιστής είναι εξ ορισμού «υποχρεωμένος» να παράξει συμπυκνωμένο λόγο, οι τεχνικές αυτές έχουν αναπτυχθεί προκειμένου να διευκολύνουν την όλη διαδικασία και να τηρούνται στον βαθμό που αυτό είναι δυνατόν οι υφολογικές επιταγές του υλικού.

Διπλή γραμμή αντί για μονή

Μια κοινή πρακτική είναι να προτιμώνται οι υπότιτλοι των δύο γραμμών από εκείνους της μονής γραμμής. Θεωρείται καλύτερο να χωριστεί ένας ενιαίος υπότιτλος σε δύο γραμμές, ειδικά όταν είναι μακροσκελής (ένας υπότιτλος μιας γραμμής περιέχει συνήθως 7-8 λέξεις) (Karamitroglu 1998). Η τάση αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι τα μάτια και ο εγκέφαλος ενός θεατή αντιλαμβάνονται πιο εύκολα τη διπλή σειρά λόγω μεγαλύτερου όγκου. Με αυτό τον τρόπο, επιταχύνεται η διαδικασία και ο χρόνος ανάγνωσης.

Χωρισμός προτάσεων

Ένα πολύ σημαντικό κομμάτι και συνάμα μία από τις μεγαλύτερες δυσκολίες του υποτιτλισμού, είναι ο χωρισμός των προτάσεων σε έναν υπότιτλο. Η αρχή βάσει της οποίας κινείται ο υποτιτλιστής για να «σπάσει» ή να δημιουργήσει έναν υπότιτλο, είναι να τον χωρίσει στο σημείο που επηρεάζει όσο το δυνατόν λιγότερο τη συντακτική δομή. Αυτό σημαίνει ότι, ιδανικά, ο κάθε υπότιτλος θα πρέπει να περιέχει μια ολοκληρωμένη πρόταση. Στην ουσία, όταν η πρόταση δεν χωράει σε μία γραμμή και πρέπει να συνεχίσει στην κάτω, ο υποτιτλιστής «κόβει» τη φράση στον υψηλότερο συντακτικό κόμβο (Karamitroglu 1998). Με αυτόν τον τρόπο, διατηρείται η συνοχή και η συνεκτικότητα του κειμένου καθαυτού, όπως επίσης διευκολύνεται και η ανάγνωση από πλευράς του θεατή, διότι υποσυνείδητα αντιλαμβάνεται πιο ομαλά τη ροή του λόγου (Gottlieb 1992: 165).

Στο εν λόγω ντοκιμαντέρ, η καταγραφή του σεναρίου έγινε εξ ακοής, οπότε βασικό κριτήριο για τη σωστή τοποθέτηση του κειμένου και τον χωρισμό των προτάσεων ήταν ξεκάθαρα ο λόγος των ομιλητών (παύσεις, τονισμός λέξεων κλπ), τα κενά μεταξύ των προτάσεων, καθώς και οι καμμέντοι αγγλικοί υπότιτλοι που εμφανίζονταν στην οθόνη.

Παραδείγματα

1) As a filmmaker and as a Palestinian,

Ως κινηματογραφίστρια
και Παλαιστίνια...

**this documentary series was my way to
understand**

αυτή η σειρά ντοκιμαντέρ
ήταν ο τρόπος μου να καταλάβω...

**the events of the past that are still shaping the
present.**

τα γεγονότα του χθες
που ακόμα διαμορφώνουν το σήμερα.

Στο παράδειγμα αυτό, η όλη πρόταση ήταν πολύ μεγάλη για να χωρέσει σε έναν υπότιτλο, οπότε έγινε αναγκαστικά χωρισμός σε ξεχωριστούς. Η ομιλήτρια τονίζει τη φράση **my way**, η παύση, όμως, πραγματοποιήθηκε μετά το αγγλικό ρήμα **to understand**, οπότε φαινομενικά θα έπρεπε και αυτό να είναι μέρος του πρώτου υπότιτλου. Επειδή, όμως, δεν υπήρχε αυτό το περιθώριο λόγω του ότι η φράση θα ξεπερνούσε τους επιτρεπόμενους χαρακτήρες της γραμμής, το πρώτο «σπάσιμο» έγινε στον χαρακτηρισμό προς τον εαυτό της. Ακολουθεί η κύρια πρόταση, η οποία χωρίστηκε στο αντικείμενο του ρήματος, καθώς στο ίδιο σημείο τυγχάνει να κάνει την επόμενη της παύση η ομιλήτρια.

2) It's a popular site for schoolchildren

Αποτελεί δημοφιλές έκθεμα

**learning about the wealthy patron who
bankrolled**

για τους μαθητές του Ισραήλ...

που μαθαίνουν για τον πλούσιο πάτρωνα
ο οποίος χρηματοδότησε...

Jewish settlement building in Palestine

τους εβραϊκούς οικισμούς

στην Παλαιστίνη...

over 100 years ago.

πάνω από έναν αιώνα πριν.

Στο σημείο αυτό, ο χωρισμός σε τέσσερις υπότιτλους οφείλεται στις συνεχείς παύσεις του αφηγητή. Έγινε προσπάθεια κάθε υπότιτλος να αποτελεί και ξεχωριστή νοηματική ενότητα, εξού και το «σπάσιμο» στην αναφορική πρόταση (*που μαθαίνουν*), έπειτα στο αντικείμενο της αναφορικής (*τους εβραϊκούς οικισμούς*) και τέλος στη χρονική φράση (*πάνω από έναν αιώνα πριν*).

**3) Of course there were Jews in the country
under the Ottoman rule.**

But they weren't Zionists, they were locals.

HILEL COHEN

ISRAELI HISTORIAN

**The Jews who came from Europe especially
Eastern Europe**

**in the late 19th century wanted to assert a
"new Jew".**

Φυσικά και υπήρχαν Εβραίοι στη χώρα
επί Οθωμανών.

Ήταν, όμως, γηγενείς, όχι σιωνιστές.

ΧΙΛΕΛ ΚΟΕΝ

ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Οι Εβραίοι που ήρθαν απ' την Ευρώπη,
ειδικά τη δυτική Ευρώπη...

στα τέλη του 19ου αιώνα επιζητούσαν
την αξίωση του "νέου Εβραίου".

Στο απόσπασμα αυτό μιλούσε ένας Ισραηλινός ιστορικός, οπότε το αγγλικό κείμενο φαινόταν στην οθόνη με τη μορφή καμμένων υποτίτλων, οι οποίοι περνούσαν από το κάτω μέρος της οθόνης. Η ύπαρξη επιπρόσθετου οπτικού ερεθίσματος στην εικόνα παρακινεί αμέσως τον θεατή να δει τι άλλο γράφεται είτε γνωρίζει τη γλώσσα είτε όχι. Γι' αυτό, ακολουθήσαμε τη ροή του κειμένου που εμφανίζονταν στην οθόνη, φροντίζοντας να διατηρήσουμε τη νοηματική αυτονομία κάθε φράσης στον βαθμό που αυτό κατέστη δυνατόν.

4) *Palestine. Barren and malarial swamps*

have been converted into happy settlements.

Science has been harnessed

to water which had been running wild in waste

since the early days of creation.

Παλαιστίνη. Οι άγονοι βάλτοι,

πηγή ελονοσίας...

μετατράπηκαν

σε χαρούμενους οικισμούς.

Αξιοποιήσαμε την τεχνολογία...

για το νερό που κατασπαταλούνταν...

από καταβολής κόσμου.

Εδώ, το απόσπασμα προέρχεται από ένα παλιό βίντεο όπου φαίνεται να μιλάει ο Ντέιβιντ Λόιντ Τζορτζ, πρώην Βρετανός πρωθυπουργός. Η δυσκολία έγκειται στις μεγάλες και ανορθόδοξες παύσεις που πραγματοποιεί, προφανώς για λόγους έμφασης. Η πρώτη του παύση γίνεται στο **happy**, οπότε φαινομενικά εκεί θα έπρεπε να έχει γίνει και το πρώτο «σπάσιμο» (1ος υπότιτλος: *Παλαιστίνη. Οι άγονοι βάλτοι, πηγή ελονοσίας, μετατράπηκαν σε χαρούμενους...*, 2ος υπότιτλος: *οικισμούς*). Ωστόσο, ένας τέτοιος χωρισμός θα καταπατούσε τον προαναφερθέντα κανόνα σχετικά

με τη σύνταξη. Γι' αυτό, εν τέλει επιλέξαμε να χωρίσουμε το υποκείμενο από τη ρηματική φράση σε δύο υπότιτλους, με τον δεύτερο να παραμένει για λίγο περισσότερο χρόνο στην οθόνη ώστε να συμπεριληφθεί και η παύση πριν το «οικισμούς».

Στρατηγικές υποτιτλισμού

Ο υποτιτλισμός είναι μια σύνθετη διαδικασία. Η μετατροπή του προφορικού λόγου σε γραπτό με τέτοιο τρόπο ώστε να χωράει εντός δύο γραμμών και λίγων δευτερολέπτων εμπεριέχει πολλές προκλήσεις. Για να μπορέσει να παράξει αυτό το είδος «μινιμαλιστικού» και συμπυκνωμένου λόγου, ο υποτιτλιστής καλείται αρχικά αναγνωρίσει ποια στοιχεία είναι ήσσονος σημασίας - συνεπώς η απουσία τους δεν θα επηρέαζε το περιεχόμενο - και πώς θα παρουσιάσει αυτά που θα κρατήσει ώστε να υπηρετούν τους επικοινωνιακούς σκοπούς του πρωτοτύπου. Άλλωστε, η μεγαλύτερη πρόκληση του εγχειρήματος είναι το γεγονός ότι το πρωτότυπο έχει συνεχή παρουσία, καθώς ο θεατής ακούει τι λέγεται, ενώ ταυτόχρονα διαβάζει τους υπότιτλους, οπότε, έστω φαινομενικά, μπορεί να κρίνει τα όποια μεταφραστικά «ατοπήματα» του υποτιτλιστή.

Οι στρατηγικές στον υποτιτλισμό αποτελούν τις κατευθυντήριες γραμμές βάσει των οποίων ο υποτιτλιστής μπορεί να αναγνωρίσει πώς μπορεί να κάνει οικονομία λόγου και να έχει το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Σύμφωνα με τον Karamitroglu (1998), φατικά στοιχεία και επιτακτικά επιθέτων μπορούν να παραλειφθούν. Στοιχεία που ενδέχεται να εντοπιστούν από το κοινό θα πρέπει να παραμείνουν (πχ, δάνειες λέξεις που χρησιμοποιούνται από το κοινό-στόχος). Ακόμα και μεταβολές στη σύνταξη μπορούν να επιστρατευτούν για καλύτερη απόδοση. Ωστόσο, το σημείο-κλειδί είναι οι πολιτισμικές αναφορές του κειμένου, η διαχείριση των οποίων ενείχε και τις περισσότερες δυσκολίες στην ανά χειράς εργασία.

Ως ιστορικό ντοκιμαντέρ, το υπό εξέταση υλικό έβριθε προσώπων, αξιωμάτων και κουλτουραλικών στοιχείων εκτός ελληνικής πραγματικότητας. Ως εκ τούτου, καταφύγαμε στις τεχνικές που προτείνει ο Gottlieb (1992: 166).

α) *Παράφραση* → Πραγματοποιούνται μικρές αλλαγές χωρίς να μεταβάλλεται το νόημα.

1) The Europeans **also believed** the Jews to be closer to them than the Arabs.

Οι Ευρωπαίοι **ένιωθαν** τους Εβραίους πιο κοντά τους απ' ό,τι τους Άραβες.

Στο παράδειγμα αυτό, η απόδοση του ρήματος **believed** (= πιστεύω) έγινε με το ρήμα «ένιωθαν», λόγω χωρικού περιορισμού, καθώς η πρώτη γραμμή έφτασε τους 34 χαρακτήρες. Ως εκ τούτου, προτιμήθηκε μια παρεμφερής εκδοχή.

- 2) He **recommended instead** that Palestine be annexed to the British empire, **Αντ' αυτού, πρότεινε** να προσαρτηθεί η περιοχή στη βρετανική αυτοκρατορία.

Η μεταβολή εδώ ήταν η αλλαγή στη σειρά των λεξημάτων **recommended** και **instead**. Στην ελληνική εκδοχή, προηγήθηκε το «αντ' αυτού» και στη συνέχεια τοποθετήθηκε το ρήμα.

- 3) **frequently labeling** it as “muhammadant”, **Συχνά τη χαρακτήριζαν** "μωαμεθανική"...
despite the population **including over 100.000** **παρά το γεγονός ότι στον πληθυσμό**
Palestinian Christians. **υπήρχαν πάνω από 100.000 Χριστιανοί.**

Το ρήμα **label** αποδίδεται περιφραστικά στα Ελληνικά ως «βάζω ταμπέλα» ή «στιγματίζω». Ωστόσο, το ρήμα «χαρακτηρίζω» είναι πιο κοντά σε αυτήν την έννοια σε σημασιολογικό επίπεδο, εξού και η επιλογή. Στον δεύτερο υπότιτλο, το γερούνδιο **including** (= περιλαμβάνω) μετατράπηκε σε απλό ρήμα στη μετάφραση για οικονομία χώρου. Ειδικά, θα έπρεπε να μεταφραστεί ως «[...]/ *παρά το ότι ο πληθυσμός περιελάμβανε πάνω από 100.000 Παλαιστίνιους Χριστιανούς*», κάτι που θα ξεπερνούσε κατά πολύ τους επιτρεπόμενους χαρακτήρες.

- 4) and **grow into a majority among** what he Και ότι **θα πλειοψηφούσαν σε βάρος**
called the “muhammadants of Arab race”. των "Μωαμεθανών της αραβικής φυλής".

Η κατά λέξη μετάφραση της αγγλικής πρότασης θα είχε το εξής αποτέλεσμα: «[...] *θα γίνονταν η πλειοψηφία ανάμεσα σε αυτό που εκείνος αποκαλούσε “οι μωαμεθανοί της αραβικής φυλής”*». Στην ουσία, διατυπώνεται η πρόθεση να υπερισχύσουν αριθμητικά οι Εβραίοι μέσω της τακτικής του εθνικισμού, εξού και η απόδοση αυτή.

β) *Μετατόπιση* → Χρησιμοποιείται διαφορετική έκφραση για την παραγωγή ισοδυναμίας.

- 1) The pledge **came** in the form of a letter Η δέσμευση **είχε** τη μορφή επιστολής...
from the British Foreign Secretary Arthur **δια χειρός** του υπουργού Εξωτερικών
Balfour Άρθουρ Μπάλφουρ

Η αγγλική πρόταση λέει το εξής: «η δέσμευση ήρθε με τη μορφή ενός γράμματος από τον Βρετανό υπουργό Εξωτερικών Άρθουρ Μπάλφουρ». Μια τέτοια απόδοση δεν θα αποτύπωνε επακριβώς το νόημα, εξού και η απόδοσή της με το ρήμα «είχε» αντί για «ήρθε», καθώς και η έκφραση «δια χειρός» αντί για «από τον [...]».

2) The Palestinians **were in somber mood. Not so the Zionists.**

Οι Παλαιστίνιοι **πενθούσαν.**
Το αντίθετο ίσχυε για τους σιωνιστές.

Η φράση θα μπορούσε να αποδοθεί ως «Οι Παλαιστίνιοι ήταν σε κατηφή διάθεση. Οι σιωνιστές όχι τόσο». Ωστόσο, θεωρήσαμε ότι δεν απέδιδε ακριβώς τη ζοφερή κατάσταση που βίωναν οι Παλαιστίνιοι βλέποντας τη σταδιακή κατάληψη της χώρας τους. Επιπλέον, στο σημείο αυτό είχε προηγηθεί ένα πλάνο με μαύρες σημαίες να κρέμονται από τα μπαλκόνια των σπιτιών. Ως γνωστόν, το μαύρο θεωρείται πένθιμο χρώμα, εξού και η επιλογή στην απόδοση.

3) [...] and the British administration's **bias towards the Jews.**

και **κατά της φιλοεβραϊκής στάσης**
της βρετανικής κυβέρνησης.

Η φράση **bias towards the Jews** μεταφράζεται ως «προτίμηση προς τους Εβραίους». Αποδόθηκε ως «φιλοεβραϊκής στάσης» για οικονομία, διότι η ανωτέρω κατά λέξη μετάφραση θα ξεπερνούσε τους επιτρεπόμενους χαρακτήρες ανά γραμμή.

δ) *Μεταγραφή* → η τεχνική αυτή χρησιμοποιήθηκε κατά κόρον για τη μεταγραφή των ονομάτων στα Ελληνικά.

1) A Jewish militia known as **Hashomer** was established

Ιδρύθηκε εβραϊκή πολιτοφυλακή
ονόματι **Χασομέρ...**

to protect the growing number of Jewish settlements.

για την προστασία
των αυξανόμενων εβραϊκών οικισμών.

2) This was clear in the writings of **Najib Azuri**
and **Najib Nassar.**

Έγινε ξεκάθαρο από τα γραπτά
των **Νατζίμπ Αζούρι** και **Νατζίμπ Νασσάρ.**

3) **The letters e and y** were added to the word “Palestine” in Hebrew

as an abbreviation of the words “**Eretz Yisrael**”

meaning land of Israel.

Στη λέξη Παλαιστίνη προστέθηκαν
τα γράμματα ε και γ στα Εβραϊκά...

ως σύντμηση των λέξεων

"Ερέτζ Γιζραέλ"...

που σημαίνει "η γη του Ισραήλ".

δ) *Συμπύκνωση* → Η πληροφορία συρρικνώνεται και αποδίδεται με ισοδύναμη έκφραση.

1) The Palestinian national movement **was trying to maintain friendly relations with Britain**

along with hostility toward the Zionist movement. This was impossible.

Το Παλαιστινιακό εθνικό κίνημα **ήθελε φιλικές σχέσεις με τη Βρετανία...**

παράλληλα με την έχθρα προς τους σιωνιστές, πράγμα αδύνατον.

Η κατά λέξη μετάφραση είναι η εξής: «*το Παλαιστινιακό εθνικό κίνημα προσπαθούσε να διατηρήσει φιλικές σχέσεις με τη Βρετανία παράλληλα με την εχθρότητα προς τους σιωνιστές. Αυτό ήταν αδύνατο*». Μια τόσο λεπτομερής απόδοση θα ήταν απαγορευτική βάσει των χωροχρονικών περιορισμών, εξού και η ανωτέρω εκδοχή.

2) In the summer of 1929 ardent Zionist groups

organized a gathering at the Wailing Wall in Jerusalem,

known to the Palestinians as “al buraq”.

Το καλοκαίρι του 1929,
ομάδες ζηλωτών σιωνιστών...
**συγκεντρώθηκαν στην Ιερουσαλήμ
στο Τείχος των Δακρύων...**

γνωστό στους Παλαιστινίους
ως "Αλ Μπουράκ".

Η αγγλική φράση **organized a gathering** (= *οργάνωσαν μια συγκέντρωση*) αποδόθηκε μονολεκτικά ως «συγκεντρώθηκαν».

3) British news bulletins at the time **described Palestine as akin to a desert.**

Τα δελτία των βρετανικών καναλιών
παρομοίαζαν την Παλαιστίνη με έρημο.

Εδώ, η αγγλική φράση θα μπορούσε να μεταφραστεί ως «*περιέγραφαν την Παλαιστίνη ως κάτι που έμοιαζε με έρημο*». Θεωρήσαμε ότι η συντομευμένη απόδοση που τελικά επιλέχθηκε θα ήταν εξίσου αποτελεσματική με το κείμενο του πρωτοτύπου.

ε) *Διαγραφή* → Ένα στοιχείο παραλείπεται ως ήσσονος σημασίας και φυσικά για οικονομία χώρου και χρόνου.

1) I mean , they couldn't have immigrated were it not for the British presence.	Δεν θα μπορούσε να γίνει ο εποικισμός χωρίς τη βρετανική παρουσία.
--	--

Εδώ, η έκφραση **I mean** παραλήφθηκε ως φαιτικό στοιχείο.

2) The British authority granted land to the Jews to build Kibbutzim.	Οι βρετανικές αρχές χάρισαν γη στους Εβραίους για κιμπουτζίμ.
---	---

Έγινε απαλοιφή του ρήματος **to build** ως ήσσονος σημασίας στοιχείο.

Β' Μέρος

Γλωσσολογικές παρατηρήσεις

1. Υφολογία

Η υφολογία (*Stylistics*) είναι ο κλάδος της Γλωσσολογίας που ασχολείται με τα επίπεδα λόγου (*register*), τους πολυποίκιλους τρόπους με τους οποίους μπορεί να διατυπωθεί ένα μήνυμα ανάλογα με το ποιος είναι ο συντάκτης του εκάστοτε κειμένου και ποιες οι επικοινωνιακές συνθήκες που υπηρετεί (Αρχάκης, Κονδύλη 2004: 90). Ο προσδιορισμός του ύφους του πρωτοτύπου από πλευράς του μεταφραστή, είναι το πρώτο και σημαντικότερο βήμα πριν τη διαδικασία της μετάφρασης για δύο λόγους: αφενός κάθε κείμενο απαιτεί διαφορετική μεταχείριση και αφετέρου διότι το ύφος αποτελεί τη «ραχοκοκκαλιά» του όλου εγχειρήματος. Επηρεάζει δηλαδή τις επιλογές του μεταφραστή σε σημασιολογικό, πραγματολογικό και μορφοσυντακτικό επίπεδο, καθώς βασικός σκοπός του μεταφράσματος είναι να μεταδώσει στον αναγνώστη (εν προκειμένω, στον θεατή) την εμπειρία του πρωτοτύπου με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη πιστότητα.

Προκειμένου, λοιπόν, να προσδιορίσει το γενικό ύφος του κειμένου, αλλά και επιμέρους σημεία όπου αυτό μπορεί να αλλάζει, ο μεταφραστής θα πρέπει να προβεί στις εξής κινήσεις: «να αναλύσει κάθε μεταφραστική ενότητα ξεχωριστά, για να διαπιστώσει εάν αυτή εκφράζει ή συμβαδίζει με το συνολικό ύφος του κειμένου ή όχι, και να προσδιορίσει τα σημεία εκείνα της μεταφραστικής ενότητας τα οποία τον οδήγησαν στην όποια άποψη. Παράλληλα, θα πρέπει να αναγνωρίσει τον επικοινωνιακό σκοπό της προς μετάφραση ενότητας και να έχει ελέγξει αν οι υφολογικές επιλογές αυτής της ενότητας εναρμονίζονται με αυτόν τον σκοπό» (Σελλά-Μπατσαλιά 1997: 187). Πρακτικά, το ύφος του μεταφράσματος θα πρέπει να είναι ο καθρέφτης του πρωτοτύπου. Για να επιτευχθεί αυτό, ο μεταφραστής μπορεί να χρησιμοποιήσει είτε τη μέθοδο της διατήρησης των στοιχείων τα οποία μπορούν να μεταφερθούν αυτούσια στο μετάφρασμα, είτε εκείνη της λεγόμενης *μετατόπισης* στις περιπτώσεις κατά τις οποίες θα πρέπει να εκπληρώσει τις υφολογικές επιταγές του κειμένου επιλέγοντας τη σύνταξη ή τα λεξήματα, παραδείγματος χάρι, που ανταποκρίνονται καλύτερα «στον επικοινωνιακό σκοπό στον οποίο αποβλέπει το μετάφρασμα» (Σελλά-Μπατσαλιά 1997: 187), παρά το γεγονός ότι μπορεί να αποκλίνουν από τη νόρμα του πρωτοτύπου στο συγκεκριμένο επίπεδο, όπως θα δούμε και στις επόμενες ενότητες.

Ως προς το εν λόγω κείμενο, αποτελεί μέρος μιας σειράς ιστορικών ντοκιμαντέρ του αραβικού καναλιού Al Jazeera και πραγματεύεται το χρονικό της κατάληψης της Παλαιστίνης από τους Εβραίους και της ίδρυσης του κράτους του Ισραήλ το 1948. Ως εκ τούτου, γνωρίζουμε εκ προοιμίου ότι τα γεγονότα που αναφέρονται είναι πραγματικά και ότι το ύφος θα κυμαίνεται

μεταξύ δημοσιογραφικού και επιστημονικού λόγου. Επιπλέον, πρόκειται για οπτικοακουστικό υλικό παραγωγής ενός καναλιού, γεγονός που σημαίνει ότι υπάρχει περίπτωση να υπόκειται σε κανόνες δεοντολογίας σε ό,τι αφορά τη χρήση της γλώσσας.

Οι ομιλητές που εμφανίζονται στο βίντεο μπορούν να χωριστούν σε τρεις κατηγορίες. Πρόκειται για τον αφηγητή, τους σχολιαστές (ακαδημαϊκοί ως επί το πλείστον και κάποιοι πολιτικοί) και τρεις Παλαιστίνιους πρόσφυγες. Η σκηνοθέτρια εμφανίζεται σε ελάχιστα σημεία αναλαμβάνοντας ρόλο συνεντευξιαστή. Παρεκκλίσεις από το κυρίαρχο ύφος εμφανίζονται στα αποσπάσματα από ποιήματα και τα πλάνα από βίντεο της εποχής. Συνακόλουθα, τρία είναι τα κυρίαρχα επίπεδα λόγου που συναντώνται εντός του πρωτοτύπου: επίσημος λόγος, ειρωνεία και λογοτεχνικό ύφος.

α) Επίσημος λόγος

Αυτός ο τρόπος εκφοράς λόγου εντοπίζεται πιο πολύ στα λόγια του αφηγητή, ο οποίος φέρει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Ο λόγος του είναι δημοσιογραφικός και αυστηρός, διανθισμένος με έμμεσα σχόλια που έχουν τη μορφή ειρωνείας ή καχυποψίας. Ως προς τους σχολιαστές, είναι δύσκολος ο ακριβής προσδιορισμός του ύφους, διότι μιλάνε είναι στα Αραβικά είτε στα Εβραϊκά, πλην δύο σχολιαστών, οι οποίοι μιλάνε στα Αγγλικά. Συνεπώς, οδηγός για την απόδοση των λεγομένων τους ήταν οι καμμένοι αγγλικοί υπότιτλοι στην οθόνη και σε ένα δεύτερο επίπεδο, εξωγλωσσικά στοιχεία, όπως ο τόνος της φωνής ή οι εκφράσεις των προσώπων τους.

Τη διαφοροποίηση μεταξύ επίσημου και ανεπίσημου λόγου μπορούμε να τη διακρίνουμε κατ' αρχάς από την έλλειψη συμπτύξεων (πχ, *did not* αντί για *didn't*) και τη χρήση πιο εκλεπτυσμένου λεξιλογίου. Έναν επιπλέον ενδείκτη αποτελούν και οι σύνθετες συντακτικές, με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα τη χρήση της παθητικής σύνταξης, η οποία υπερτερεί σε σχέση με την ενεργητική.

Παραδείγματα

1) Yet Napoleon's project for a Jewish homeland in the region under a colonial protectorate **did not** die.

Το σχέδιό του για μια εβραϊκή πατρίδα στην περιοχή με καθεστώς αποικιακού προτεκτοράτου **δεν εγκαταλείφθηκε**.

2) Napoleon's appeal **was** widely **publicized**, but he **was** ultimately **defeated**.

Η αίγλη του Ναπολέοντα **είχε γίνει ευρέως γνωστή**. Ωστόσο, τελικά **ηττήθηκε**.

3) Forty years later, the plan **was revived by the British**.

Έπειτα από 40 χρόνια, το σχέδιο **αναβιώθηκε από τους Άγγλους**.

β) *Επίπεδα ύφους: ειρωνεία*

Η δε αποτύπωση της ειρωνείας και της καχυποψίας ήταν μια πρόκληση κατά τη μεταφορά του ύφους, διότι αποτελούν στοιχείο προσωδίας και συγκεκριμένα του επιτονισμού του αφηγητή. Προκειμένου να γίνει σαφής η διάθεσή του, έγινε χρήση είτε πιο έντονων εκφράσεων ή καταλλήλως χρωματισμένων λέξεων.

Παραδείγματα

1) **Controversially** London selected Herbert Samuel for the post.

Το Λονδίνο επέλεξε **σκανδαλωδώς** τον Χέρμπερτ Σάμιουελ για τη θέση.

Η επιλογή του επιρρήματος «σκανδαλωδώς» εδώ έγινε προκειμένου να δοθεί έμφαση στο πόσο αμφιλεγόμενη κίνηση ήταν η επιλογή του εν λόγω προσώπου για τη θέση και πόσο έντονες αντιδράσεις προκάλεσε. Στην ουσία επρόκειτο για σκάνδαλο, εξού και η συγκεκριμένη απόδοση.

2) A Palestinian film archive had once existed, but had since been lost **or gone mysteriously missing**.

Κάποια στιγμή είχε υπάρξει ένα παλαιστινιακό αρχείο με φιλμ. Έκτοτε, όμως, έχει χαθεί.

Ή εξαφανίστηκε μυστηριωδώς.

Στο σημείο αυτό, η μεταφορά της καχυποψίας του αφηγητή ήταν σχεδόν αδύνατη, γι' αυτό και επιλέξαμε να χωρίσουμε τις δύο τελευταίες προτάσεις. Με αυτόν τον τρόπο, όταν ο θεατής διαβάσει τον υπότιτλο και ταυτόχρονα ακούσει τον ομιλητή, η ύπαρξη μιας δεύτερης ξεχωριστής κύριας πρότασης θα τραβήξει την προσοχή του και θα του δώσει να καταλάβει ότι πρόκειται για έμμεση τοποθέτηση του αφηγητή.

3) The British High Commissioner is reported to have replied that this was, in his words, **“a good idea”**. → Ο Ύπατος Αρμοστής φέρεται να απάντησε ότι ήταν, με δικά του λόγια, **“καλή ιδέα”**.

Πρόκειται για ακόμα μια περίπτωση κατά την οποία πρέπει να αποδοθεί λεκτικά ο επιτονισμός του αφηγητή. Πρόκειται για την αυτούσια μεταφορά του σχολίου του Ύπατου Αρμοστή, ωστόσο, ο τόνος της φωνής του αφηγητή υποδηλώνει την αποδοκιμασία του για τη φράση αυτή. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται και από τη φράση που προηγείται (*in his own words* → με δικά του λόγια). Ως εκ τούτου, επιστρατεύτηκε η χρήση των εισαγωγικών ώστε να υπηρετήσει τη μεταφορά του ευθύ

λόγου και ταυτόχρονα η φράση «καλή ιδέα» απομονώθηκε ώστε να ακολουθήσει την παύση του αφηγητή στο εν λόγω σημείο, δίνοντας έτσι την αίσθηση του έμμεσου σχολιασμού στον θεατή.

γ) Λογοτεχνικό ύφος

Όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως, το λογοτεχνικό ύφος εντοπίζεται σε πολύ συγκεκριμένα σημεία. Το βίντεο περιλαμβάνει δύο αποσπάσματα από ποιήματα, γεγονός που σημαίνει ότι θα πρέπει να διατηρηθεί το μέτρο και η ομοιοκαταληξία, όπου αυτή υπάρχει. Επιπλέον, το κοινό τους σημείο είναι η γλυκόπικρη αίσθηση που αποπνέουν, καθώς οι δύο ποιητές απευθύνονται σε υψηλά ιστάμενα πρόσωπα με ξεκάθαρα δηκτική διάθεση, κάτι το οποίο θα πρέπει να φανεί και στη μετάφρασή τους.

1) He asked **“Did you come to visit the holy Axa Mosque or to bid it farewell before it is lost?”**

Ρώτησε **“ήρθατε για επίσκεψη στο Αλ-Άκσα, τέμενος ιερό, ή να το αποχαιρετήσετε προτού χαθεί και αυτό”**;

Η δυσκολία με το παραπάνω απόσπασμα είναι η ύπαρξη ομοιοκαταληξίας, όπως και η αίσθηση πικρίας που ήθελε να μεταδώσει ο ποιητής. Συνεπώς, χρειάστηκε μια σειρά από αλλαγές προκειμένου να επιτευχθεί το ίδιο και στο μετάφρασμα. Αρχικά, προστέθηκε η φράση «κι αυτό», αν και δεν αναφέρεται στο πρωτότυπο, όπως επίσης έγινε αλλαγή στη σειρά των όρων στην πρόταση (**«στο τέμενος Αλ-Άκσα, τέμενος ιερό»** αντί για **«στο ιερό τέμενος Αλ-Άκσα»**), ώστε να καταστεί δυνατή η ομοιοκαταληξία. Επίσης, κρίθηκε απαραίτητη η πιστή αποτύπωση του δίστιχου, διότι σε συνδυασμό με τον επιτονισμό του αφηγητή στο βίντεο, θα μετέφερε αυτή την αίσθηση και στο ελληνικό κοινό.

2) **“Oh, you sincere patriots, you who carry the heavy burden of the cause, only a fragment of the country remains for us. So, please step down, before the remaining parts fly away”.**

“Ω, εντιμότατοι πατριώτες. Εσείς που κουβαλάτε το βαρύ φορτίο του σκοπού. Μόνο ένα κομμάτι της χώρας μας απέμεινε. Γι' αυτό, κάντε πίσω, παρακαλώ, προτού και αυτό πετάξει μακριά”.

Το απόσπασμα αυτό έχει ξεκάθαρα ειρωνικό χαρακτήρα. Μάλιστα, προηγείται υπότιτλος που το αναφέρει ρητά, εξού και η απόδοση του *«sincere»* με τη χρήση του υπερθετικού βαθμού. Επιπλέον, έγιναν μικρές αλλαγές στη σύνταξη, ώστε οι κοφτές, σύντομες κύριες προτάσεις, πάλι σε

συνδυασμό με τον επιτονισμό του αφηγητή, να καταδείξουν τη διάθεση του ποιητή. Η διαφορά με το προηγούμενο δίστιχο είναι ότι εδώ ο ποιητής δεν έκανε κάποια ομοιοκαταληξία, εξού και η εν λόγω προσέγγιση στη μετάφραση των στίχων αυτών.

2. Μορφολογία και σύνταξη

Όπως έχει ήδη αναφερθεί, η ανάλυση του ύφους αποσκοπεί στη μετάδοση της εμπειρίας του πρωτοτύπου με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη πιστότητα. Γι' αυτόν τον λόγο διατρέχει κάθε επιλογή του μεταφραστή σε επίπεδο σημασιολογίας, μορφοσύνταξης και πραγματολογίας. Ωστόσο, η μεταφορά του μηνύματος από τη γλώσσα αφετηρίας στη γλώσσα άφιξης συχνά συνοδεύεται από τις λεγόμενες *μεταφραστικές δυσκολίες*. Πρόκειται για σκοπέλους που συναντά ο μεταφραστής «όταν δεν είναι δυνατή μια λεξιλογική ή συντακτική μία προς μία αντιστοίχιση μεταξύ του κειμένου-πηγής και του κειμένου-στόχου, διότι μια λέξη προς λέξη μετάφραση θα επέφερε αρνητικά αποτελέσματα» (Σελλά-Μπατσαλιά 1997: 109). Στο επίπεδο της μορφολογίας και της σύνταξης, τα προβλήματα αυτά προκύπτουν κυρίως από τυπολογικές διαφορές μεταξύ των υπό εξέταση γλωσσών.

Ως μορφολογία συγκεκριμένα ορίζεται «το τμήμα της γραμματικής που έχει ως αντικείμενο την μελέτη της ανάλυσης και του σχηματισμού των λέξεων. Η θεωρία που το διέπει καθορίζει τα πρωτογενή στοιχεία και τις σχέσεις των επιμέρους συστατικών που περιέχονται στη δομή των λέξεων, καθώς και τους κανόνες και τις γενικότερες αρχές που οδηγούν στον ορθό σχηματισμό τους» (Ράλλη 2008: 145). Βασική μονάδα είναι τα *μορφήματα*, «τα ελάχιστα τμήματα λόγου που επιτελούν είτε σημασιολογική ή γραμματική λειτουργία»². Η σύνταξη, από την άλλη, ορίζεται ως η τοποθέτηση των λέξεων που τελικά σχηματίζονται από τα μορφήματα εντός ενός εκφωνήματος και οι μεταξύ τους σχέσεις εντός του κειμένου (Σελλά-Μπατσαλιά 1997: 107). Προκειμένου λοιπόν να επιλυθούν τέτοιου είδους «σκόπελοι», όπου αυτοί προκύπτουν, ο μεταφραστής, όπως και στο επίπεδο της υφολογίας, καλείται να εντοπίσει τα σημεία διαφοροποίησης του εκάστοτε ζεύγους γλωσσών, να απαγκιστρωθεί από τις συντακτικές νόρμες του κειμένου-πηγή και να μεταφέρει την εμπειρία στο εκάστοτε κοινό – το ελληνικό εν προκειμένω (Σελλά-Μπατσαλιά 1997: 109).

Πιο συγκεκριμένα, ο μεταφραστής στο επίπεδο αυτό αναλαμβάνει να εξετάσει τη γραμματική και της συντακτικές δομές της γλώσσας αφετηρίας, να αναγνωρίσει το πώς αυτές επιδρούν στην αποτύπωση της πραγματικότητας του πρωτοτύπου και στη συνέχεια να ανιχνεύσει το πώς θα μπορούσαν να αποδοθούν στη γλώσσα άφιξης. Στο εν λόγω κείμενο, το υπό εξέταση ζεύγος γλωσσών είναι τα Αγγλικά και τα Ελληνικά. Το υψηλό register από κοινού με τις λεπτές

² https://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/glossology/show.html?id=61

αποχρώσεις του λόγου του αφηγητή οδήγησαν σε αρκετές μετατοπίσεις, κυρίως στη σύνταξη και τις γραμματικές κατηγορίες κάποιων λέξεων. Στην ενότητα αυτή, θα εξετάσουμε αναλυτικά τις διάφορες περιπτώσεις.

α) Αλλαγές στη σύνταξη

Πρόκειται για τις αλλαγές που σχεδόν μονοπώλησαν τις μετατοπίσεις στις οποίες χρειάστηκε να προβούμε προκειμένου να καταστεί εφικτή η επαναδιατύπωση των εκφωνημάτων στα Ελληνικά με δόκιμο τρόπο. Κυμαίνονται από μικρές αλλαγές στη σειρά των λεξημάτων εντός μιας πρότασης μέχρι και τη μετατροπή της ενεργητικής φωνής σε παθητική και το αντίστροφο. Σε άλλα σημεία, χρειάστηκε να συμπληρωθούν όροι ώστε να ολοκληρωθεί το νόημα στη γλώσσα άφιξης, ενώ σε κάποια άλλα δευτερεύουσες προτάσεις έγιναν κύριες είτε για οικονομία χώρου και χρόνου είτε για πιο ακριβή απόδοση της αγγλικής φράσης στην ελληνική μετάφραση.

Παραδείγματα

1) For Palestinians that year is Al-Nakba, or the catastrophe, when **hundreds of thousands** were forced out of their homes. → Για τους Παλαιστίνιους είναι η χρονιά της Νάκμπα, ή αλλιώς της καταστροφής. Όταν **εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι** εκδιώχτηκαν από τα σπίτια τους.

Στο παράδειγμα αυτό συμπληρώθηκε ο όρος «άνθρωποι», καθώς στο αγγλικό κείμενο η πρόταση ήταν ενιαία με το υποκείμενο να εννοείται λόγω της αναφοράς του στην αρχή (οι Παλαιστίνιοι). Ωστόσο, εξαιτίας της μεγάλης παύσης της αφηγήτριας στο βίντεο και της απόστασης των δύο υποτίτλων, θεωρήσαμε καλύτερο να σπάσουμε τις δύο προτάσεις, μιας και η δεύτερη μπορούσε να σταθεί εξίσου σωστά και μόνη της. Ως εκ τούτου, θα απουσίαζε το σημείο αναφοράς στο ελληνικό κείμενο και γι' αυτόν τον λόγο προστέθηκε η λέξη «άνθρωποι». Η μη επιλογή του «Παλαιστίνιου» έγινε, διότι θα υπήρξε μια επανάληψη που δεν θεωρήθηκε αναγκαία, καθώς η πρόταση θα διαμορφωνόταν ως εξής: *Για τους Παλαιστίνιους είναι η χρονιά της Νάκμπα, ή αλλιώς της καταστροφής. Όταν εκατοντάδες χιλιάδες Παλαιστίνιοι εκδιώχτηκαν από τα σπίτια τους.*

2) **At that time there were estimated to be no more than 3.000 Jews in Ottoman-controlled Palestine.** → Εκείνη την περίοδο υπολογίζεται ότι ο αριθμός των Εβραίων δεν ξεπερνούσε τις 3.000 στην οθωμανοκρατούμενη Παλαιστίνη.

Εδώ, έγινε σημαντική αλλαγή στη σειρά των λεξημάτων, καθώς μια κατά λέξη μετάφραση θα οδηγούσε στο εξής αποτέλεσμα: *Εκείνο το διάστημα ήταν υπολογισμένο να υπάρχουν όχι*

περισσότεροι από 3.000 Εβραίοι στην Παλαιστίνη που ελέγχονταν από τους Οθωμανούς. Κρίθηκε ως ακατάληπτη για τα ελληνικά δεδομένα, εξού και η μετατροπή του *there were estimated* σε *υπολογίζεται* και ο συγκριτικός του *no more than 3.000 Jews* στη ρηματική φράση *ο αριθμός των Εβραίων δεν ξεπερνούσε τις 3.000*.

3) In 1885 the term “Zionism” **was first coined by** Austrian writer Nathan Birnbaum. → To 1885 **αναφέρει για πρώτη φορά** τον όρο “σιωνισμός” ο Αυστριακός συγγραφέας Νέιθαν Μπιννμπάουμ.

Η αλλαγή της παθητικής σύνταξης σε ενεργητική έγινε κατά βάση για λόγους οικονομίας χώρου και χρόνου.

4) [...] their purpose was actually not only to exploit the locals, **but to drive them out.** → [...] δεν αποσκοπούσαν μόνο στην εκμετάλλευση των ντόπιων. **Ήθελαν και να τους διώξουν.**

Στο πρωτότυπο παρατηρούμε ότι πρόκειται για μια σύνθετη πρόταση, η οποία αποτελείται από δύο απλές (*their purpose was actually not only to exploit the locals* η πρώτη και *but to drive them out* η δεύτερη). Η επιλογή να γίνουν δύο ξεχωριστές κύριες προτάσεις στην ελληνική απόδοση οφείλεται στο γεγονός ότι ήταν ήδη μακροσκελής η πρόταση, οπότε υπήρχε σοβαρό ενδεχόμενο να χάσει τον ειρμό ο θεατής.

5) [...] **who suggested** a force of not less than 50.000 soldiers would be required to initiate the Zionist programme.

Σύμφωνα με αυτούς, θα χρειαζόνταν στρατός τουλάχιστον 50.000 αντρών για να εφαρμοστεί το σιωνιστικό πρόγραμμα.

Το σημείο αυτό αποτελεί επίσης μέρος μακροπερίοδου λόγου, εξού και η μετατροπή της αναφορικής πρότασης σε κύρια.

6) The reasons for the protests **were explained by a spokesman for the Palestinian political leadership.** → **Εκπρόσωπος της παλαιστινιακής ηγεσίας εξήγησε** τους λόγους των διαμαρτυριών.

Στο παράδειγμα αυτό βλέπουμε τη μετατροπή της παθητικής σύνταξης σε ενεργητική στα Ελληνικά. Σε περίπτωση διατήρησής της, τότε η πρόταση θα διαμορφώνονταν ως εξής: *Οι λόγοι για τις διαμαρτυρίες εξηγήθηκαν από έναν εκπρόσωπο της παλαιστινιακής ηγεσίας*. Μια τέτοια πρόταση δεν θα ήταν εξίσου δόκιμη στα Ελληνικά, γι' αυτό και πραγματοποιήθηκε η εν λόγω αλλαγή.

β) Αλλαγές στη μορφολογία

Αρκετές είναι και οι μετατοπίσεις που συντελέστηκαν σε μορφολογικό επίπεδο. Κύριο γνώμονα αποτελεί πάντα η εναρμόνιση των γραμματικών δομών της γλώσσας αφετηρίας με εκείνες της γλώσσας άφιξης (των αγγλικών με τις ελληνικές εν προκειμένω), ώστε η εμπειρία του πρωτοτύπου να αποδίδεται όσο το δυνατόν καλύτερα.

Παραδείγματα

1) The tragedy of Palestine **is not just a local one**. → Η τραγωδία της Παλαιστίνης **δεν έχει μόνο τοπικό χαρακτήρα**.

Στο πρωτότυπο, η πρόταση αποδίδεται με κατηγορημα. Μια κατά λέξη μετάφραση θα έδινε το εξής αποτέλεσμα: *η τραγωδία της Παλαιστίνης δεν είναι μόνο τοπική*. Η ανάλυση του κατηγορούμενου και η απόδοσή του με μεταβατικό ρήμα (*δεν έχει τοπικό χαρακτήρα*), ωστόσο, εξυπηρετούσε καλύτερα τη νοηματική σύνδεση με την επόμενη φράση του εκφωνήματος, το οποίο συνέχιζε ως εξής: *Είναι μια παγκόσμια τραγωδία, διότι πρόκειται για μια αδικία η οποία αποτελεί απειλή για την παγκόσμια ειρήνη*. Συνεπώς, έμφαση δόθηκε στο να καταδειχθεί το πόσο ελάχιστα ενδέχεται να απέχει η παγκόσμια κοινωνία από μια νέα Παλαιστίνη σε κάποιο άλλο γεωγραφικό σημείο, κάτι που θεωρήσαμε ότι δεν θα ήταν εξίσου εμφανές χωρίς την απαγκίστρωση από την αγγλική νόρμα.

2) [...] **an army** under Napoleon Bonaparte besieged the city. → **Στρατός** υπό τον Ναπολέοντα Βοναπάρτη πολιορκούσε την πόλη.

Στο παράδειγμα αυτό έχει γίνει απαλοιφή του αόριστου άρθρου των Αγγλικών στην ελληνική απόδοση για τον εξής λόγο: οι αντωνυμίες *ένας, μία, ένα* έχουν διπλή χρήση στα Ελληνικά. Λειτουργούν επίσης ως αριθμητικά επίθετα (Κλαίρης-Μπαμπινιώτης 2004: 141). Το δε αγγλικό αόριστο άρθρο χρησιμοποιείται σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα για να περιγράψει γενικά σύνολα ή μη μετρήσιμα μεγέθη (Antonaros Suzanne κ.ά. 2014: 31-3). Στην προκειμένη περίπτωση, κρίναμε ότι η διατήρηση του αόριστου άρθρου και στα Ελληνικά θα παρέπεμπε περισσότερο στην αριθμητική χρήση της αντωνυμίας, καθώς η πρόταση θα διαμορφώνονταν ως εξής: «*ένας στρατός υπό τον Ναπολέοντα [...]*», εξού και η παράλειψή του στο μετάφρασμα.

3) **We wish** to be executed. → **Είναι επιθυμία μας** να εκτελεστούμε.

Εδώ, η πορεία για την απόδοση της φράσης ήταν αντίθετη από εκείνη του πρώτου παραδείγματος. Η ρηματική φράση αποδόθηκε με κατηγορημα, διότι η λεξιλογική αναντιστοιχία μεταξύ της σημασίας του ρήματος στα Ελληνικά και στα Αγγλικά παρουσίαζε κάποιες δυσκολίες. Το ρήμα *wish* μεταφράζεται είτε ως εύχομαι είτε ως επιθυμώ. Αν επιχειρούσαμε μια κατά λέξη μετάφραση,

το αποτέλεσμα θα ήταν το εξής: *επιθυμούμε να εκτελεστούμε*. Αν και μια τέτοια φράση δεν θα ήταν παντελώς αδόκιμη στα Ελληνικά, ωστόσο θα πρόδιδε την επιρροή του αγγλικού πρωτοτύπου στο μετάφρασμα. Γι' αυτό θεωρήσαμε ότι η χρήση κατηγορήματος με συνακόλουθη απόδοση του α' πληθυντικού προσώπου του αγγλικού ρήματος μέσω της κτητικής αντωνυμίας «*μας*» θα παρείχε ένα πιο φυσικό αποτέλεσμα στα Ελληνικά.

4) **It** was there that he worked most of his miracles and walked on **its** waters. → **Εκεί** έκανε τα περισσότερα θαύματά του και περπάτησε πάνω στα νερά **της**.

Η ιδιαιτερότητα του παραδείγματος αυτού έγκειται στην τυπολογική διαφορά μεταξύ Ελληνικών και Αγγλικών σε ό,τι αφορά τη δήλωση του φύλου. Αν και αμφότερες οι γλώσσες κατηγοριοποιούν τα ουσιαστικά σε αρσενικά, θηλυκά και ουδέτερα, βάσει της αγγλικής γραμματικής, τα κύρια ονόματα, όπως οι χώρες ή πόλεις, δεν παίρνουν άρθρο. Κατά συνέπεια, το γένος τους δεν προσδιορίζεται, γι' αυτό και θα μπορούσαμε ενδεχομένως να τα κατατάξουμε, αν και κάπως καταχρηστικά, στα άψυχα ή αφηρημένα ουσιαστικά (Antonaros Suzanne κ.ά. 2014: 57-9). Στην ελληνική γραμματική, από την άλλη, όλα τα ουσιαστικά, είτε έμψυχα είτε άψυχα ή αφηρημένα, συνοδεύονται από κύριο άρθρο, με αποτέλεσμα ακόμα και τα κύρια ονόματα να «αποκτούν» γένος (πχ, η Ισπανία, ο Λίβανος, το Μαρόκο). Στο εν λόγω παράδειγμα, λοιπόν, σημείο αναφοράς αποτελεί η πόλη Τιβεριάδα. Στα Αγγλικά αποτυπώνεται με τη χρήση αντωνυμιών σε ουδέτερο γένος. Στα Ελληνικά, ωστόσο, κάτι τέτοιο δεν θα ήταν δυνατόν, γι' αυτό και προτιμήθηκε η απόδοση του *it* με το επίρρημα «εκεί», μιας και αναφερόμαστε σε τόπο, ενώ η κτητική αντωνυμία *its* αποδόθηκε με θηλυκό γένος, αφού η εν λόγω πόλη έχει μεταφραστεί ως θηλυκό ουσιαστικό στα Ελληνικά.

5) The rabbis understood that Palestine's spouse was the Palestinian society **rooted** in **its** soil. → Οι ραββίνοι αντιλήφθηκαν ότι ο σύζυγος της Παλαιστίνης ήταν η κοινωνία της, **η οποία ήταν ριζωμένη** στο χώμα **της**.

Στο αγγλικό κείμενο παρατηρούμε την ύπαρξη της παθητικής μετοχής *rooted*. Η λέξη *root* έχει διπλή χρήση, διότι χρησιμοποιείται τόσο ως ρήμα με ενεργητική σημασία (ριζώνω) όσο και ως ουσιαστικό και σημαίνει ρίζα³. Εδώ, είναι προφανές ότι πρόκειται για το ρήμα από την κατάληξη **ed** στη ρίζα. Από την κατάληξη αυτή προκύπτουν και οι παθητικές μετοχές μεταξύ άλλων, οι οποίες με τη σειρά τους χρησιμοποιούνται ως μέρη ρηματικού τύπου, μέρη παθητικής φωνής και ως επίθετα (Antonaros Suzanne κ.ά. 2014: 217-9). Στην εν λόγω πρόταση, η χρήση της αγγλικής μετοχής αντιστοιχεί σε εκείνη του επιθέτου και θα μπορούσε να αποδοθεί ως μετοχή στα Ελληνικά

³ <https://www.wordreference.com/engr/root>

(ριζωμένη). Ωστόσο, μια τέτοια επιλογή θα είχε ως αποτέλεσμα το εξής: «[...] ήταν η κοινωνία της, ριζωμένη στο χώμα της». Η μετοχή αυτή, λοιπόν, δεν θα μπορούσε να σταθεί μόνη της στο ελληνικό μετάφρασμα, εξού και η απόδοσή της ως αναφορική πρόταση.

6. α) The presence of Eastern Orthodox Christians in the Middle East **causes** a dilemma to the colonialists. They **rely** on their Christian ideology to justify their support of Zionism. They **didn't know** how to deal with Arab Christians, so they **denied** their existence, because it **confused** them.

→ Η παρουσία των Ορθόδοξων Χριστιανών στη Μέση Ανατολή **προκάλεσε** ένα δίλημμα στους αποικιοκράτες. **Είχαν βασιστεί** στο χριστιανικό δόγμα για να δικαιολογήσουν τη στήριξή τους στον σιωνισμό. **Δεν ήξεραν** πώς να αντιμετωπίσουν τους Άραβες Χριστιανούς. Οπότε **αρνούνταν** την ύπαρξή τους, διότι τους **μπέρδευε**.

β) The Grand Mufti of Jerusalem Amin Al-Husseini, **inherited** his position at the age of 25 following the death of his brother who had in turn **succeeded** their father. → Ο Μεγάλος Μουφτής της Ιερουσαλήμ Αμίν Αλ-Χουσεϊνί **είχε κληρονομήσει** τη θέση του στην ηλικία των 25 μετά τον θάνατο του αδερφού του που **είχε διαδεχτεί** τον πατέρα τους.

Στα δύο αυτά παραδείγματα πραγματοποιήθηκε αλλαγή στον χρόνο του πρωτοτύπου. Στο πρώτο απόσπασμα, ο ομιλητής χρησιμοποιεί απλό ενεστώτα (present simple στα Αγγλικά). Ο χρόνος αυτός δεν έχει αντιστοιχία στα Ελληνικά. Μια από τις πολλές χρήσεις του είναι και εκείνη του ιστορικού ενεστώτα, ο οποίος προσδίδει ζωντάνια στην αφήγηση και την κάνει πιο άμεση (Antonaros Suzanne κ.ά. 2014: 239). Αν και ο ιστορικός ενεστώτας είναι ένα τέχνασμα με ίδια χρήση και στα Ελληνικά⁴, εδώ προκύπτει το ζήτημα ότι ο ομιλητής τον διατηρεί μόνο στις δύο πρώτες φράσεις και έπειτα χρησιμοποιεί παρελθοντικούς χρόνους. Έτσι, θεωρήσαμε προτιμότερη επιλογή την απαλοιφή του ενεστώτα και την αντικατάστασή του με παρατατικό και υπερσυντέλικο, καθώς απέδιδαν εξίσου καλά την προσπάθεια πιο δραματοποιημένης αφήγησης. Με την ίδια λογική, στο δεύτερο παράδειγμα έγινε χρήση υπερσυντέλικου στο ελληνικό μετάφρασμα αντί για τον αόριστο του αγγλικού κειμένου, ώστε να αποτυπωθεί με πιο ακριβή τρόπο η ιστορικότητα της αφήγησης.

⁴ https://www.greek-language.gr/greekLang/ancient_greek/tools/composition/page_032.html

7) I would say to England though I'm only an American Jew, but **an all time reverencing admirer** of Great Britain → Θα έλεγα στην Αγγλία, "δεν είμαι απλώς ένας Αμερικανός Εβραίος. **Ανέκαθεν θαύμαζα με ζέση** τη Μεγάλη Βρετανία".

Η απόδοση της ονοματικής φράσης με ρηματική στα Ελληνικά έγινε καθαρά με γνώμονα το νόημα του εν λόγω εκφωνήματος. Το συγκεκριμένο απόσπασμα προέρχεται από τον λόγο του Στίβεν Βάις, ενός Αμερικανού σιωνιστή, ο οποίος προπαγανδίζει τα οφέλη που θα είχε η Μεγάλη Βρετανία, αν στήριζε τους σιωνιστές. Αν είχαμε μείνει πιστοί στο πρωτότυπο, τότε η φράση θα έπρεπε να έχει μεταφραστεί ως: *δεν είμαι απλώς ένας Αμερικανός Εβραίος, αλλά και ένας ανέκαθεν ευλαβικός θαυμαστής της Μεγάλης Βρετανίας*. Ωστόσο, αφής στιγμής είναι ξεκάθαρη η προπαγανδιστική διάθεση του ομιλητή, προτιμήθηκε η απόδοση με ρηματική φράση.

3. Σημασιολογία

Η Σημασιολογία (*Semantics*) είναι ο κλάδος της Γλωσσολογίας που μελετά τη *σημασία*⁵, μια έννοια αρκετά ευρεία για μπορέσει να περιχαρακωθεί σε έναν ορισμό με σαφώς καθορισμένα όρια. Για κάποιους θεωρητικούς, σημασία είναι η παράσταση η οποία κρύβεται πίσω από μια λέξη και άρα, κατ' επέκταση, διαφορετικές παραστάσεις μπορούν να αποτυπωθούν ποικιλοτρόπως, αρκεί να γίνει επιλογή του κατάλληλου λεξιήματος (Lyons 2015: 156-8). Αν αυτό το γενικό σχήμα μορφής και περιεχομένου, της παράστασης και της λεκτικής της αποτύπωσης δηλαδή, το ερμηνεύσουμε μέσα από το πρίσμα της μετάφρασης, στην ουσία θα πρέπει να μιλήσουμε για την ισοδυναμία και το πώς ο μεταφραστής μπορεί να σχηματίσει ισοδύναμες εκφράσεις μεταξύ του εκάστοτε ζεύγους γλωσσών ανάλογα με τις επικοινωνιακές περιστάσεις εντός των οποίων τελείται η εκφορά των εννοιών του κειμένου (Σελλά-Μπατσαλιά 1997: 159).

Πιο πρακτικά, στο επίπεδο αυτό μας ενδιαφέρει η σωστή επιλογή λέξεων που τελικά θα οδηγήσει στη δημιουργία ισοδύναμων φράσεων μεταξύ της γλώσσας πηγής και της γλώσσας στόχου. Συνεπώς, οι μεταφραστικές δυσκολίες εδώ αφορούν στο εάν και κατά πόσο μπορεί να υπάρξει ισοδυναμία μεταξύ πρωτοτύπου και μεταφράσματος και πώς εν τέλει μπορεί αυτό να επιτευχθεί. Οι Σελλά-Μπατσαλιά (1997: 160-1) διακρίνουν πέντε περιπτώσεις ισοδυναμίας:

- α) *ισοδυναμία 1:1*, όπου το σημανόμενο της γλώσσας αφετηρίας ταυτίζεται πλήρως με το σημανόμενο της γλώσσας άφιξης
- β) *ισοδυναμία 1: πολλά*, όπου το σημανόμενο του πρωτοτύπου διαθέτει πολλαπλές αντιστοιχίες με το σημανόμενο του μεταφράσματος

⁵ https://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/glossology/show.html?id=24

γ) *ισοδυναμία πολλά:1*, όπου σε ένα σημαινόμενο της γλώσσας άφιξης αντιστοιχούν πολλά σημαινόμενα της γλώσσας αφετηρίας

δ) *ισοδυναμία 1:0*, πλήρης αντιστοιχία σημαινόντων σε γλώσσας αφετηρίας και γλώσσας άφιξης.

ε) *ισοδυναμία 1:εν μέρει*, δηλαδή είναι μεν επιτεύξιμη η ισοδυναμία μεταξύ των δύο σημαινόντων, αλλά όχι πλήρης.

Στο παρόν κείμενο, συναντάμε σχεδόν όλες τις περιπτώσεις με πιο χαρακτηριστικές την πολυσημία, την αντιστοιχία 1:εν μέρει και τους ιδιωτισμούς.

α) Πολυσημία

Πολυσημία (ή ετυμολογική ομοηχία) ονομάζεται η περίπτωση κατά την οποία περισσότερες από μία σημασίες, ετυμολογικά συνδεόμενες, δηλώνονται με την ίδια μορφή (Μπαμπινιώτης 1998: 93). Πρόκειται για το φαινόμενο κατά το οποίο σε μία λέξη αντιστοιχούν παραπάνω από μία έννοιες. Το ποια ερμηνεία θα δοθεί στο συγκεκριμένο λήμμα κάθε φορά, εξαρτάται άμεσα από το συγκεκριμένο (*context*), το εννοιολογικό, δηλαδή, πλαίσιο μέσα στο οποίο τίθεται. Εξίσου καθοριστικός παράγοντας για τη επιλογή της σωστής σημασίας είναι και το ύφος του εκάστοτε κειμένου.

Παραδείγματα

1) Napoleon's **appeal** was widely publicized. → Η **αίγλη** του Ναπολέοντα είχε γίνει ευρέως γνωστή.

Η αγγλική λέξη *appeal*⁶ αποτελεί μια πολύσημη έννοια. Κατ'αρχάς απαντάται τόσο ως ρήμα όπου έχει την έννοια του: 1. κάνω έκκληση, ζητώ βοήθεια 2. απευθύνομαι σε κάποιον, 3. αρέσω, είμαι ελκυστικός και 4. ασκώ έφεση. Ως ουσιαστικό σημαίνει 1. έφεση και 2. γοητεία, ενδιαφέρον, ελκυστικότητα. Είναι προφανές ότι καμία από τις παραπάνω ερμηνείες δεν υπηρετεί ακριβώς το νόημα της πρότασης, καθώς ο Ναπολέων σε εκείνη τη φάση βρισκόταν σε νικηφόρα πορεία. Επιλέξαμε την απόδοση του όρου ως *αίγλη*, ακριβώς για να καταδειχθεί ότι κυκλοφορούσε μια διθυραμβική κριτική και όχι ότι απλώς ασκούσε γοητεία η φήμη του.

2) The aim was **to divide** the region and so assure Britain's continued imperial dominance. → Σκοπός της ήταν **να διχάσει** την περιοχή, εξασφαλίζοντας έτσι τη συνέχεια της βρετανικής επικυριαρχίας.

Το ρήμα *divide* σημαίνει 1. χωρίζω, διαχωρίζω, 2. διαιρώ και 3. διχάζω⁷. Επιλέχθηκε η τρίτη ερμηνεία, καθώς απέδιδε με μεγαλύτερη σαφήνεια το νόημα του πρωτοτύπου.

⁶ <https://www.wordreference.com/engr/appeal>

⁷ <https://www.wordreference.com/engr/divide>

3) **complaints** → **καταγγελίες**

Γενικά η λέξη *complaint* σημαίνει: 1. παράπονο, 2. γραπτή διαμαρτυρία, καταγγελία και 3. ενόχληση, δυσφορία⁸. Από τις ερμηνείες αυτές επιλέχτηκε η καταγγελία, καθώς αναφέρεται σε καταγγελίες που έκαναν Παλαιστίνιοι αστυνομικοί στον Βρετανό ανώτερό τους.

β) *Ισοδυναμία 1: εν μέρει*

Στην κατηγορία αυτή έχουν ενταχθεί παραδείγματα όπου ναι μεν υπάρχει αντιστοιχία μεταξύ γλώσσας άφιξης και γλώσσας αφετηρίας, ωστόσο χρειάστηκαν μετατοπίσεις προκειμένου να το μετάφρασμα να αποδίδει πιο σωστά το μήνυμα του πρωτότυπου.

Παραδείγματα

1) It's a popular sight for Israeli **schoolchildren** learning about the wealthy patron who bankrolled Jewish settlement building in Palestine over 100 years ago. → Αποτελεί δημοφιλές έκθεμα **για τους μαθητές του Ισραήλ** [...].

Εδώ η λέξη *schoolchildren* θα μπορούσε κάλλιστα να αποδοθεί ως «τα σχολιαρόπαιδα του Ισραήλ». Ωστόσο, η λέξη «σχολιαρόπαιδα» έχει αρνητική συνδήλωση, χρησιμοποιείται με υποτιμητικό τρόπο, εξού και η επιλογή περιφραστικού ισοδύναμου.

2) [...] and **so on**. → **και αλλού**.

Αν και το *so on* μεταφράζεται ως «και ούτω καθεξής». Ωστόσο, εδώ έχουν προηγηθεί ονομασίες πόλεων, μιας και ο εν λόγω ιστορικός αναφέρεται στις συμμαχίες των Εβραίων με χώρες της δύσης, εξού και η απόδοση ως «και αλλού».

3) Britain provided the **muscle** under which they could simply emigrate. → Η Βρετανία παραχώρησε **τα μέσα**, χάρη στα οποία διευκολύνθηκε τρομερά ο εποικισμός.

Στο συγκεκριμένο παράδειγμα, όλη η πρόταση αποτελεί μετατόπιση και προϊόν μιας πιο ελεύθερης προσέγγισης προκειμένου να καταστεί δυνατή η ισοδυναμία. Το λήμμα **muscle** σημαίνει μυς και μεταφορικά τα μεγάλα μέσα⁹. Στην ουσία, αυτό που ήθελε να πει ο συνεντευξιαζόμενος ήταν ότι η Μεγάλη Βρετανία άνοιξε τον δρόμο για την πιο εύκολη μετακίνηση των Εβραίων εποίκων μέσω των κινήσεων της. Στα Ελληνικά μια ισοδύναμη φράση θα ήταν «έβαλε πλάτη», ωστόσο λόγω του γενικότερου ύφους του κειμένου, θεωρήσαμε ότι δεν ταίριαζε ως επιλογή.

⁸ <https://www.wordreference.com/engr/complaint>

⁹ <https://www.wordreference.com/engr/muscle>

4) The plants were so dense you could **barely** walk between them. → Τα φυτά ήταν τόσο πυκνά που **με το ζόρι** περνούσες ανάμεσά τους.

Το *barely* μπορεί να σημαίνει μόλις, με το ζόρι, ίσα που ή μετά βίας¹⁰. Η επιλογή του «με το ζόρι» έγινε για καθαρά νοηματικούς σκοπούς, διότι εντοπίζεται στα λόγια ενός από τους τρεις Παλαιστίνιους πρόσφυγες που εμφανίζονται στο επεισόδιο και γι' αυτό θέλαμε να δώσουμε μια πιο λαϊκή χροιά στο μετάφρασμα.

5) **Only still images** of the Palestinian demonstrations are available in the archives. → Στο αρχείο υπάρχουν **μόνο φωτογραφίες** από τις διαδηλώσεις στην Παλαιστίνη.

Η απόδοση με τον όρο «φωτογραφίες» αντί για ενσταντανέ, πχ, έγινε προκειμένου να δημιουργηθεί αντίθεση με τον επόμενο υπότιτλο όπου γίνεται λόγος για κινηματογραφικές κάμερες.

6) Eventually in the vaults of the British Library we found **glimpses** of this bygone era. → Τελικά, στις θυρίδες της Βρετανικής Βιβλιοθήκης βρήκαμε **ψήγματα** αυτής της περασμένης εποχής.

Η αγγλική λέξη *glimpse* δεν έχει κάποιο μονολεκτικό ισοδύναμο στα Ελληνικά. Θα μπορούσε να μεταφραστεί ως «κλεφτές ματιές», ωστόσο δεν θα απέδιδε ακριβώς το γεγονός ότι βρέθηκαν ελάχιστα φιλμ που μας παρέχουν εικόνες από τη ζωή των Παλαιστινίων, εξού και η απόδοση με τη λέξη ψήγματα.

7) ...and in 1935 **a further jump** to 62.000. → Το 1935, **μια ακόμα έκρηξη** στις 62.000.

Η λέξη *jump* μπορεί να αποδοθεί ως άλμα, ξαφνική άνοδος, απογείωση, εκτόξευση¹¹. Εδώ προτιμήθηκε η απόδοση «έκρηξη», διότι μέσα σε έναν χρόνο ο αριθμός των Εβραίων εποίκων εκτοξεύτηκε από τις 43.000 στις 62.000, εξού και η επιλογή.

8) They were **brutal** → Ήταν **κτήνη**.

Το επίθετο *brutal* σημαίνει: 1.κτηνώδης, ζώωδης, θηριώδης για πράξεις και 2. σκληρός, στυγνός για ανθρώπους¹². Εδώ προτιμήθηκε η απόδοση «κτήνη» αντί του «βίαιοι» ή «σκληροί», διότι πρόκειται για χαρακτηρισμό που προσδίδει στους Άγγλους ένας Παλαιστίνιος πρόσφυγας ενθυμούμενος τα τραγικά βασανιστήρια που εκείνοι επέβαλαν στους Άραβες της Παλαιστίνης.

γ) *Ιδιωτισμοί*

¹⁰ <https://www.wordreference.com/engr/barely>

¹¹ <https://www.wordreference.com/engr/jump>

¹² <https://www.wordreference.com/engr/brutal>

Όπως έχει ήδη αναφερθεί στην ενότητα της υφολογίας, ο λόγος του κειμένου δεν εμφανίζει ιδιαίτερες υφολογικές ακροβασίες. Είναι κατά βάση αυστηρός και δημοσιογραφικός, χωρίς φυσικά να λείπουν και τα σημεία όπου υπάρχει έμμεσος σχολιασμός ή ειρωνεία. Ως εκ τούτου, τα δύο παραδείγματα που ακολουθούν ξεχώρισαν λόγω του χαμηλότερου register, το οποίο ωστόσο προέκυψε από τον επικοινωνιακό σκοπό των υπό εξέταση εκφωνημάτων.

1) The Crane-King report **fell on deaf ears**. → Η πρόταση Κρέιν-Κινγκ **δεν εισακούστηκε**.

Η έκφραση «fall on deaf ears» σημαίνει κατά λέξη «πέφτω σε κουφά αυτιά» με την έννοια ότι κάποιος αδιαφορεί για ό,τι του ανέφερε ο συνομιλητής του¹³. Μια ισοδύναμη ελληνική έκφραση θα ήταν τα «κωφεύοντα ώτα», ωστόσο μας ενδιέφερε περισσότερο να διατηρήσουμε την αίσθηση έμμεσου σχολιασμού που απέπνεε η αγγλική έκφραση, παρά το υψηλό register, εξού και η επιλογή της μέσης λύσης «δεν εισακούστηκαν».

2)...since the early days of creation. → [...] **από καταβολής κόσμου**.

Η φράση αυτή ακούγεται σε ένα απόσπασμα από τα βίντεο της εποχής και εκφέρεται από τον πρώην Βρετανό πρωθυπουργό Ντέιβιντ Λόιντ Τζορτζ. Έχει μια ειρωνική χροιά όσο και μια δόση υπερβολής, καθώς αποτελεί κομμάτι της προπαγάνδας των σιωνιστών σε βάρος των Παλαιστινίων. Η λέξη *creation* αναφέρεται στη δημιουργία του κόσμου, οπότε η ισοδύναμη ελληνική φράση είναι «από καταβολής κόσμου», η οποία φέρει την ίδια σημασία και θεωρούμε ότι εμπεριέχει την ίδια δόση υποτίμησης.

Ειδική μνεία θα πρέπει να γίνει σε δύο σημεία που ήταν ιδιαιτέρως προβληματικά: α) η απόδοση των όρων *Jewish homeland* και *Jewish national home* και β) η απόδοση της φράσης «Which attitude shall we **take**?»

α) Το ζητούμενο του σιωνιστικού προγράμματος ήταν η ίδρυση μιας πατρίδας για τους διάσπαρτους Εβραίους που βρίσκονταν απ' άκρη σε άκρη του κόσμου. Γι' αυτό δεν θα πρέπει να προκαλεί εντύπωση ότι οι όροι που επαναλαμβάνονταν πιο συχνά καθόλη τη διάρκεια του επεισοδίου ήταν οι λέξεις *homeland*, *state* και *national home* (Jewish home, home for the Jews, Jewish state κ.ά.). Η απόδοση του *state* ήταν αρκετά εύκολη, καθώς σημαίνει κράτος. Η δυσκολία εντοπίστηκε στην απόδοση των άλλων δύο και ειδικότερα του *national home*. Κατά λέξη, το τελευταίο θα μεταφράζονταν ως εθνικό σπίτι ή εθνικός οίκος και αυτή είναι μια σύναψη που δεν συνηθίζεται στα

¹³ <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/fall-on-deaf-ears>

Ελληνικά. Τελικά καταλήξαμε στην απόδοση «πατρίδα» για το *homeland* και «εστία» για το *national home*, καθώς περικλείει την έννοια της οικίας.

β) Η δυσκολία εν λόγω φράσης εντοπίζεται αφενός στις πολλαπλές ερμηνείες του ρήματος *take* και αφετέρου στο γεγονός ότι δεν παρείχε ένα ξεκάθαρο σημείο αναφοράς. Κατ' αρχάς, το ρήμα *take* έχει τις εξής έννοιες: 1. παίρνω, 2. μεταφέρω, 3. κλέβω, σουφρώνω, αρπάζω¹⁴. Ομιλητής εδώ ήταν ο Αμερικανός σιωνιστής που είδαμε και στην προηγούμενη ενότητα, ο οποίος κάνει προπαγάνδα κατά των Παλαιστινίων. Ωστόσο, καμία από τις ερμηνείες δεν ταιριάζει επακριβώς στο context εδώ, καθώς ο ομιλητής στην ουσία προσπαθεί να αποδείξει στους Βρετανούς είναι αναγκαίο να στηρίζουν τους σιωνιστές, διότι «*μια αραβοκρατούμενη Παλαιστίνη είναι εχθρός για τη Μεγάλη Βρετανία και απειλή για τον κόσμο*». Το πρόβλημα εδώ ξεκινάει από το ότι δεν προσδιορίζεται το σημείο αναφοράς της στάσης: ποιος παίρνει τι και ποια η θέση των σιωνιστών σε αυτό; Πρέπει οι σιωνιστές να πάρουν κάποια θέση, άρα το ρήμα θα μπορούσε να αποδοθεί ως «υιοθετώ» ή πρέπει να ανεχτούν τη στάση των Παλαιστινίων, οι οποίοι στο ενδιάμεσο είχαν περάσει σε έντονες αντιδράσεις εξαιτίας της αδικίας του σιωνιστικού προγράμματος; Ελλείψει της συγκεκριμένης πληροφορίας και λαμβάνοντας υπόψη τα λόγια που έπονται της δήλωσης αυτής για «στάσεις που έχουν να αντιμετωπίσουν», όπως και της προπαγανδιστικής διάθεσης του ομιλητή, καταλήξαμε στην απόδοσή του ως «Ποια στάση πρέπει να ανεχτούμε;», πατώντας σε μια πιο ιδιωματική χρήση του *take* όπως αυτό εμφανίζεται στη φράση «I can't take it anymore», την οποία αναφωνεί κανείς ότι δεν μπορεί να ανεχτεί κάτι άλλο. Θεωρήσαμε δηλαδή πιο πιθανό να ισχύει η εκδοχή ότι οι σιωνιστές πρέπει να αξιολογήσουν τον τρόπο δράσης τους εναντίον των Παλαιστινίων, εξού και η πρόσκληση στους Βρετανούς για συνεργασία.

4. Πραγματολογία

Η πραγματολογία αφορά στην «αποκρυπτογράφηση» των πολιτισμικών αναφορών του πρωτοτύπου. Πιο συγκεκριμένα, ο μεταφραστής καλείται να αντιληφθεί την πραγματικότητα εντός της οποίας εκείνο εντάσσεται και συνακόλουθα να την αποτυπώσει στη γλώσσα άφιξης. Η πραγματικότητα αυτή μπορεί να είναι «υποθετική, παρελθούσα ή μελλοντική, ονειρική ή φανταστική κ.λπ.» (Σελλά-Μπατσαλιά, 1997: 196). Ο μεταφραστής, λοιπόν, θα πρέπει να ακολουθήσει το τρίπτυχο «κατανόηση, διασταύρωση και επανασύλληψη» (Σελλά-Μπατσαλιά, 1997: 208), όπου η κατανόηση συνεπάγεται την αποδόμηση των πολιτισμικών αναφορών του κειμένου, η διασταύρωση την ύπαρξη ή μη της εκάστοτε αναφοράς στο εννοιολογικό πλαίσιο της γλώσσας

¹⁴ <https://www.wordreference.com/engr/take>

άφιξης και η επανασύλληψη την τελική μορφή που θα πάρει εντός του μεταφράσματος. Συνεπώς, η συνθήκη την οποία καλείται να υπηρετήσει το μεταφραστικό υποκείμενο είναι η εύρεση των άγνωστων για το κοινό υποδοχής του υλικού στοιχείων και η μεταχείρισή τους με τέτοιο τρόπο, ώστε να γίνει κατανοητή η εκάστοτε αναφορά. Σημασία λοιπόν έχει το *context*, το συγκείμενο δηλαδή, και οι επικοινωνιακές συνθήκες του κειμένου (Σελλά-Μπατσαλιά, 1997: 197).

Το οπτικοακουστικό υλικό που επιλέχθηκε για την παρούσα εργασία πραγματεύεται το χρονικό της κατάληψης της Παλαιστίνης από τους Εβραίους με τη συνδρομή ξένων δυνάμεων. Επειδή ακριβώς αποτελεί ιστορικό ντοκιμαντέρ, τα πρόσωπα και οι καταστάσεις αναλύονται εκτενώς κατά τη διάρκεια του βίντεο, γι' αυτό και στην παρούσα ενότητα θα εστιάσουμε περισσότερο σε στοιχεία πιθανώς άγνωστα για το ελληνικό κοινό.

α) Τοπωνύμια

-**Acre** → **Άκρα**: πόλη της δυτικής Γαλιλαίας, βρίσκεται στο βόρειο κομμάτι του Ισραήλ.

- **Rishon LeTsiyon** → **Ρισόν Λε Ζίον**: πρόκειται για τον τέταρτο μεγαλύτερο δήμο του Ισραήλ. Σύμφωνα τις πληροφορίες του επεισοδίου, χτίστηκε το 1882 με χρήματα που δόθηκαν από τον βαρόνο Έντμοντ Ντε Ρότσιλντ.

-**Zion** → **Σιών**: Το όρος Σιών είναι ο λόφος στα νοτιοδυτικά της Ιερουσαλήμ. Από εδώ πήρε το όνομά του ο σιωνισμός.

-**Basel** → **Βασιλεία**: Η τρίτη μεγαλύτερη πόλη της Ελβετίας. Βρίσκεται στα σύνορα της χώρας με τη Γερμανία και τη Γαλλία.

-**Marj Bin Amer** → **Μαρζ Μπιν Άμερ**: Βρίσκεται ανάμεσα στη Γαλιλαία και τη Ναμπλούς¹⁵.

-**Hebron** → **Χεβρόνα**: Παλαιστινιακή πόλη στα νότια της Ιερουσαλήμ. Είναι η μόνη πόλη που περιέχει ισραηλινούς οικισμούς¹⁶.

-**Haifa** → **Χάιφα**: Είναι η τρίτη μεγαλύτερη πόλη του Ισραήλ. Βρίσκεται στο βόρειο κομμάτι της χώρας.

-**Tiberias (Teverya)** → **Τιβεριάδα**: Πόλη στα βορειοδυτικά του Ισραήλ. Πρόκειται για μία από τις τέσσερις ιερές πόλεις του Ιουδαϊσμού, μαζί με την Ιερουσαλήμ, τη Χεβρόνα και τη Σαφέντ.¹⁷

-**Sharshour** → **Σαρσούρ**: Περιοχή κοντά στο Τουρλκάρμ.

-**Tulkarm** → **Τουρλκάρμ**: Παλαιστινιακή πόλη στη Δυτική Όχθη.

¹⁵ <https://c.worldmisc.com/read/where-is-marj-bin-amer>

¹⁶ <https://gr.euronews.com/2019/05/09/xevrwna-h-sklhrh-kathhmerinothta-sta-katexomena-palaistiniaka-edafh>

¹⁷ <https://www.britannica.com/place/Tiberias>

β) Πολιτικά στοιχεία

- **Al-Nakba → Αλ Νάκμπα**

Πρόκειται για την ονομασία που συνοδεύει το έτος 1948, οπότε και ανακηρύχτηκε η ίδρυση του κράτους του Ισραήλ στα παλαιστινιακά εδάφη (15 Μαΐου 1948, μια μέρα με τη λήξη της Βρετανικής Εντολής). Στα Ελληνικά έχει μεταφραστεί ως η καταστροφή.

- **“Muhammadants of Arab race” → «Μωαμεθανοί της αραβικής φυλής»**

Ο όρος «μωαμεθανοί» είναι η εναλλακτική εκδοχή της ονομασίας των πιστών του Ισλάμ και έχει ως ρίζα του το όνομα του προφήτη Μωάμεθ. Πλέον έχει επικρατήσει ο όρος «μουσουλμάνος», ενώ ο όρος «μωαμεθανός» θεωρείται υποτιμητικός και έχει ξεπεραστεί.¹⁸

- **Grand Mufti of Jerusalem → Μεγάλος Μουφτής της Ιερουσαλήμ**

Ο τίτλος του Μεγάλου Μουφτή ανήκει στο σουνιτικό Ισλάμ και αποδίδεται στον ανώτατο κληρικό ο οποίος αναλαμβάνει και δικανικά χρέη. Πιο συγκεκριμένα, καλείται να ερμηνεύσει τον νόμο της Σαρία και να εκδώσει τους λεγόμενους «φετβάδες», μια σειρά διαταγμάτων συμβουλευτικού χαρακτήρα για την επίλυση ζητημάτων που άπτονται τόσο της θρησκείας όσο και της κοσμικής θεώρησης του νόμου.¹⁹

- **Panarabism → Παναραβισμός**

Ο Παναραβισμός αποτελεί την πραγμάτωση του αραβικού εθνικισμού. Σύμφωνα με την ιδεολογία αυτή, οι Άραβες θα αποτελούσαν μια ενιαία οντότητα και θα ίδρυναν αραβικό κράτος.²⁰

- **Hashomer → Χασομέρ**

Η Χασομέρ ήταν μια εβραϊκή αμυντική οργάνωση στην Παλαιστίνη που ιδρύθηκε το 1909 και σταμάτησε το 1920. Ήταν υπεύθυνη για την φύλαξη των εβραϊκών εποικισμών στο Yishuv από τις αραβικές επιδρομές. Όταν έπαυσε το 1920, την θέση της πήρε η *Haganah*, βασική παραστρατιωτική οργάνωση, η οποία στο μέλλον εξελίχθηκε στην σύγχρονη Ισραηλινή Αμυντική Δύναμη (IDF).

¹⁸ Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την άποψη των ιδίων των μουσουλμάνων επί του θέματος: <https://www.islam.gr/blog/%CE%BC%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%BC%CE%AC%CE%BD%CE%BF%CE%B9-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%8C%CF%87%CE%B9-%CE%BC%CF%89%CE%B1%CE%BC%CE%B5%CE%B8%CE%B1%CE%BD%CE%BF%CE%AF/>

¹⁹ https://www.ucis.pitt.edu/global/sites/default/files/curriculum_materials/contributed/TheGrandMufti.pdf

²⁰ Για περισσότερες πληροφορίες: <https://www.metarithmisi.gr/content/meros-2o-arabikos-ethnikismos-kai-panarabismos-42693>

γ) Πολιτισμικά στοιχεία

- **dunums → στρέμματα.**

Τα «ντονούμ» (dönüm στα Τουρκικά) ήταν μονάδα μέτρησης που χρησιμοποιούνταν στην Οθωμανική αυτοκρατορία για να μετρήσουν τη γη. Το ένα ντονούμ αντιστοιχεί σε 1.000 τ.μ., τα οποία με τη σειρά τους αντιστοιχούν σε ένα στρέμμα. Μιας και πρόκειται για μια παντελώς άγνωστη έννοια για τα ελληνικά δεδομένα, έγινε η αλλαγή της μονάδας σε μια πιο οικεία, ώστε να μπορέσει να αντιληφθεί το κοινό την έκταση της γης που καταλήφθηκε από τους Εβραίους.

- **kibbutzim → κιμπουτζίμ**

Τα κιμπουτζίμ (κιμπούτζ στον ενικό) είναι οι συλλογικές κοινότητες του Ισραήλ, οι οποίες βασίζονταν στη γεωργία. Το πρώτο κιμπούτζ εμφανίστηκε το 1909 στο βόρειο Ισραήλ και ονομάστηκε Ντεγκάνια.²¹

- **al-Aqsa mosque → Τέμενος αλ-Άκσα**

Το Τέμενος αλ-Άκσα (σημαίνει «το πιο μακρινό») είναι χτισμένο στο Όρος του Ναού στην Ιερουσαλήμ, νότια του Θόλου του Βράχου. Αποτελούσε τόπο συλλογικής προσευχής, καθώς κάθε Παρασκευή συγκεντρώνονταν εκεί οι άντρες για την προσευχή. Έχει αναστηλωθεί πολλές φορές, ενώ κάποτε λειτουργούσε και ως αρχηγείο Σταυροφόρων, οι οποίοι έρχονταν από τη Δύση για να ανακτήσουν τους Αγίους Τόπους.²²

- **Al Bouraq → Το Τείχος των Δακρύων**

Το Δυτικό Τείχος, γνωστό και ως Τείχος των Δακρύων, βρίσκεται στην παλιά πόλη της Ιερουσαλήμ και αποτελεί σημαντικό τόπο προσευχής και προσκυνήματος για τους Εβραίους. Κατά τον 20ο αι. έγινε σημείο συγκρούσεων μεταξύ των μουσουλμάνων και Εβραίων. Θεωρείται ότι χτίστηκε το 19μΧ, αλλά ολοκληρώθηκε τον 7ο αι.

- **King's Police Medal → Βασιλικό Μετάλλιο Αστυνομίας Αξίας**

Ο τίτλος αυτός δεν υφίσταται στα Ελληνικά με τον ίδιο τρόπο. Γι' αυτό, η απόδοσή του ως «μετάλλιο αστυνομικής αξίας» έγινε βάσει των αντίστοιχων πρακτικών της ΕΛΑΣ²³. Πιο συγκεκριμένα, αναζητήθηκαν τα μετάλλια που δίνονται ανάλογα με τον βαθμό, εντοπίσαμε εκείνο

²¹ <https://www.jpost.com/Jerusalem-Report/Adult-Children-of-the-Dream>

²² Τζόναθαν Μπλουμ και Σήλα Μπλερ, *Ισλαμικές Τέχνες*, εκδ. Καστανιώτη, Αθήνα 1999, σελ. 32.

²³ http://policonet.gr/system/files/private/pd_622_1985_0.pdf

που ανταποκρίνεται στον αντίστοιχο βαθμό και προσθέσαμε τον όρο «βασιλικός» ώστε να αποδοθεί με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ακρίβεια γινόταν η όλη φράση.

Συμπεράσματα - Επίλογος

Έχοντας ολοκληρώσει τον σχολιασμό της καθαυτής διαδικασίας του υποτιτλισμού, όσο και των γλωσσολογικών διεργασιών που μεσολάβησαν προκειμένου να επιτευχθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα, έγιναν ακόμα πιο ξεκάθαρες οι δυσκολίες της διασημειωτικής μετάφρασης. Ο συνδυασμός κειμένου, ήχου και εικόνας δεν αφήνει πολλά περιθώρια στον υποτιτλιστή να χρησιμοποιήσει μακροπερίοδο λόγο ή μεθόδους, όπως τα ΣτΜ, όταν χρειάζεται να επεξηγήσει κάτι. Ειδάλλως, η οθόνη θα γέμιζε από γράμματα, κάτι που θα εμπόδιζε τον θεατή από το να απολαύσει τα υπόλοιπα χαρακτηριστικά του εκάστοτε οπτικοακουστικού προϊόντος προκειμένου να προλάβει να διαβάσει τα όσα θα έβλεπε. Συνεπώς, ο λόγος του θα πρέπει να είναι σύντομος, εύληπτος και περιεκτικός. Επιπλέον, όσο περιοριστικός και αν είναι ο χωρικός παράγοντας των 38 χαρακτήρων ανά γραμμή, προσφέρει ξεκάθαρα καλύτερη ροή στο μετάφρασμα. Οι μικρότεροι υπότιτλοι είναι πιο διαχειρίσιμοι κατά τον χρονισμό και μπορούν να «ακολουθήσουν» με μεγαλύτερη ευκολία τη ροή του λόγου. Άρα, μικρότερο μέγεθος, μεγαλύτερη ευελιξία.

Σε ό,τι αφορά τις στρατηγικές του υποτιτλισμού, οι διαφορές μεταξύ τους σε αρκετές περιπτώσεις είναι ελάχιστες. Στρατηγικές όπως η παράφραση και η συμπύκνωση θα μπορούσαν να αποτελούν μια ενιαία λύση, καθώς το αποτέλεσμα είναι το ίδιο: το κείμενο του υπότιτλου εν τέλει παραφράζεται είτε επιλέξει κανείς να προβεί σε αλλαγές σε σύνταξη και μορφολογία είτε δημιουργήσει σημασιολογικά ισοδύναμες εκφράσεις με τα σωστά λεξήματα είτε χρησιμοποιήσει κάποια από τις υπόλοιπες προτεινόμενες τεχνικές. Παρόλα αυτά, σίγουρα θα πρέπει να δοθεί σαφής προτεραιότητα στη σημασιολογία, καθώς – όπως φάνηκε και στην αντίστοιχη ενότητα – η κάθε γλώσσα «λεξικοποιεί» τα διάφορα νοήματα με διαφορετικό τρόπο (Κεντρωτής 1996: 36). Επομένως, η συνεχής ενασχόληση τόσο με την εν λόγω μεταφραστική όσο και με ένα ζεύγος γλωσσών αποτελεί *sine qua non* συνθήκη για τον υποτιτλιστή, ώστε να εξοικειωθεί με τη μετάβαση από το ένα γλωσσικό σύστημα στο άλλο και κατ' επέκταση με τις τεχνικές καθαυτές του υποτιτλισμού.

Στο εν λόγω κείμενο, οι δυσκολίες εντοπίστηκαν κυρίως στην απόδοση των άγνωστων για το ελληνικό κοινό αναφορών. Προτιμήθηκε η λογική της ξενοποίησης, διότι το Παλαιστινιακό ζήτημα είναι ακόμα ζωντανό και πάντα επίκαιρο, οπότε θα ήταν καλό να υπάρξει εξοικείωση με τις ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν εκεί. Επιπροσθέτως, ο υποτιτλισμός μπορεί να αξιοποιηθεί σε

επιμορφωτικά προγράμματα, πέρα από ταινίες, σειρές ή γενικότερα υλικό το οποίο κατά βάση προορίζεται για τέρψη του θεατή. Σε μια εποχή όπως αυτή, όπου η Δύση πλέον έρχεται σε άμεση επαφή με την Ανατολή, είναι πολύ σημαντικό να προβάλλεται τόσο ανοιχτά ο περίπλοκος χαρακτήρας της σχέσης μεταξύ των δύο μερών, πάντα με σκοπό να ανοίξει ένας διάλογος που ενδέχεται να δώσει πιο παραγωγικές λύσεις. Σε κάθε περίπτωση, η γνώση θα είναι πάντα δύναμη και συνακόλουθα, η σφαιρικότητα των απόψεων το ζητούμενο για την αποφυγή άλλων δυσάρεστων καταστάσεων στο μέλλον.

Βιβλιογραφία

Ελληνική βιβλιογραφία

- Αρχάκης, Α., Κονδύλη, Μ. (2004). *Εισαγωγή σε ζητήματα Κοινωνιογλωσσολογίας*. Αθήνα: Νήσος.
- Κεντρωτής, Γ. (1996). *Θεωρία και Πράξη της Μετάφρασης*. Αθήνα: Δίαυλος.
- Μπαμπινιώτης, Γ. (1998). *Θεωρητική Γλωσσολογία, Εισαγωγή στη Σύγχρονη Γλωσσολογία*. Αθήνα: ΑΘΗΝΑ.
- Μπατσαλιά, Φ., Σελλά-Μάζη, Ε. (1997). *Γλωσσολογική Προσέγγιση στη Θεωρία και τη Διδακτική της Μετάφρασης*. Αθήνα: Έλλην.
- Μπλουμ, Τ. & Μπλερ, Σ. (1999). *Ισλαμικές Τέχνες*. Αθήνα: Καστανιώτη.
- Lyons, J. (2015). *Εισαγωγή στη Γλωσσολογία*. Αθήνα: Πατάκη.

Ξένη βιβλιογραφία

Gottlieb, H. (1992). *Subtitling – A New Discipline* στο «*TEACHING TRANSLATION AND INTERPRETING TRAINING, TALENT AND EXPERIENCE, Papers from the First Language International Conference Elsinore, Denmark, 31 May - 2 June 1991 (Copenhagen Studies in Translation)*». Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.

Άρθρα

- Γουλέτη, Κ., *Πραγματολογική Ισοδυναμία στον Υποτιτλισμό: Αντιμετώπιση ιδιοπολιτισμικών Εννοιών*, 1η Συνάντηση Νέων Μεταφρασεολόγων, 1-3 Νοέμβρη 2006, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.
- Karamitroglu Φ. (1998). *A Proposed Set of Subtitling Standards in Europe*. Translation Journal Vol.2 No.2.

Γραμματικές

- Antonaros, S., Κουρή, Α., Κωνσταντάκης, Ν., Μάκρα, Μ., Μασούρα, Π., Παυλή, Μ. (2014). *Αγγλική Γραμματική στα Ελληνικά*. Αθήνα: Perugia.
- Κλαίρης, Χρ., Μπαμπινιώτης, Γ. (2004). *Γραμματική της Νέας Ελληνικής, Δομολειτουργική-Επικοινωνιακή*. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.

Λεξικά (έντυπα και ηλεκτρονικά)

- Divry, B. D. C. (1962). *Αγγλοελληνικό – Ελληνοαγγλικό λεξικό*. Ελλάδα: Πέλλα
- <https://www.wordreference.com/engr/> (ηλεκτρονικό αγγλοελληνικό-ελληνοαγγλικό λεξικό)

- <https://dictionary.cambridge.org/> (αγγλικό λεξικό)
- [Λεξικό γλωσσολογικών όρων \(greek-language.gr\)](http://greek-language.gr) (Λεξικό γλωσσολογικών όρων μέσω της ιστοσελίδας *Πύλη για την Ελληνική γλώσσα*)

Ιστοσελίδες [τελευταία προσπέλαση: 29/9/2021]

→ Πληροφορίες για τα τοπωνύμια

- [Where is Marj Bin Amer \(worldmisc.com\)](http://worldmisc.com) : Μαρζ Μπιν Άμερ
- [Χεβρώνα: Η σκληρή καθημερινότητα στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη | Euronews](http://Euronews): Χεβρώνα
- [Tiberias | Israel | Britannica](http://Britannica) : Τιβεριάδα

→ Γενικές πληροφορίες

- [Μουσουλμάνοι και όχι Μωαμεθανοί – Islam.gr – Το Ισλάμ στα Ελληνικά](http://Islam.gr)
- Μουφτήδες: [Microsoft Word - Islam Guide \(pitt.edu\)](http://pitt.edu)
- Παναραβισμός: [Μέρος 2ο : Αραβικός εθνικισμός και παναραβισμός | Μεταρρύθμιση \(metarithmisi.gr\)](http://metarithmisi.gr)
- Κιμποντζίμ: [Adult Children of the Dream - The Jerusalem Post \(jpost.com\)](http://jpost.com)
- Αστυνομικά μετάλλια: [pd_622_1985_0.pdf \(police.net.gr\)](http://police.net.gr)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ

1948.

For Palestinians that year is Al-Nakba,
or the catastrophe
when hundreds of thousands were forced
out of their homes.
For Israelis, the same year marks the creation
of the state of Israel.
As a filmmaker and as a Palestinian,

ΥΠΟΤΙΤΛΟΙ

1948.

Για τους Παλαιστίνιους είναι η χρονιά
της Νάκμπα, ή αλλιώς της καταστροφής.
Όταν εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι
εκδιώχτηκαν από τα σπίτια τους.
Για τους Ισραηλινούς σηματοδοτεί
τη δημιουργία του κράτους του Ισραήλ.
Ως κινηματογραφίστρια
και Παλαιστίνια...

this documentary series was my way to
understand
the events of the past that are still shaping the
present.

EPISODE ONE

“The tragedy of Palestine is not a local one;

*it is a tragedy for the world, because it is an
injustice*

that is a menace to the world’s peace”

Arnol Toynbee, British Historian

ACRE

This story starts in 1799

outside the walls of Acre in Ottoman-controlled
Palestine

when an army under Napoleon Bonaparte
besieged the city.

It was all part of a campaign to defeat the
Ottomans

and establish a French presence in the region.

In search of allies, Napoleon issued a letter

offering Palestine as a homeland to the Jews

under French protection.

He called on the Jews to ‘rise up’

against what he called their oppressors.

Napoleon’s appeal was widely publicised.

αυτή η σειρά ντοκιμαντέρ
ήταν ο τρόπος μου να καταλάβω...

τα γεγονότα του χθες
που ακόμα διαμορφώνουν το σήμερα.

ΠΡΩΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ

*Η τραγωδία της Παλαιστίνης
δεν έχει μόνο τοπικό χαρακτήρα.*

*Είναι μια παγκόσμια τραγωδία,
διότι πρόκειται για μια αδικία...*

*η οποία αποτελεί απειλή
για την παγκόσμια ειρήνη.*

Άρνολντ Τόινμπι, Βρετανός ιστορικός

ΑΚΡΑ

Η ιστορία μας ξεκινάει εδώ το 1799.

Έξω από τα τείχη της Άκρα,
στην οθωμανοκρατούμενη Παλαιστίνη.

Στρατός υπό τον Ναπολέοντα Βοναπάρτη
πολιορκούσε την πόλη.

Ήταν όλα μέρος μιας εκστρατείας
με στόχο την ήττα των Οθωμανών...

και την επιβολή
της γαλλικής παρουσίας στην περιοχή.

Σε αναζήτηση συμμάχων,
ο Ναπολέων εξέδωσε μια επιστολή...
προσφέροντας την Παλαιστίνη
ως πατρίδα στους Εβραίους...
με την προστασία των Γάλλων.

Κάλεσε τους Εβραίους σε εξέγερση...

ενάντια στους δυνάστες τους,
όπως τους αποκάλεσε.

Η αίγλη του Ναπολέοντα

But he was ultimately defeated.

In Acre today, the only memory of him
is a statue atop a hill overlooking the city.

Yet Napoleon's project for a Jewish homeland in
the region
under a colonial protectorate did not die.

Forty years later, the plan was revived by the
British.

This time as a means of thwarting the rising
power

of Egyptian governor Muhammad Ali.

In 1840 British Foreign Secretary lord Palmerston
wrote to his ambassador in Constantinople,
urging him to convince the Sultan and his
entourage
to open Palestine for the immigration of Jews.

At that time there were estimated
to be no more than 3.000 Jews in Ottoman-
controlled Palestine.

Over the years Jewish immigration to Palestine
increased
helped on by wealthy benefactors.

είχε γίνει ευρέως γνωστή.
Ωστόσο, τελικά ηττήθηκε.

Σήμερα στην Άκρα
η μόνη ανάμνησή του...
είναι το άγαλμα του πάνω στον λόφο
να εποπτεύει την πόλη.

Το σχέδιό του για μια εβραϊκή πατρίδα
στην περιοχή...

με καθεστώς αποικιακού
προτεκτοράτου δεν εγκαταλείφθηκε.

Έπειτα από 40 χρόνια,
το σχέδιο αναβιώθηκε από τους Άγγλους.

Αυτή τη φορά ως μέσο για να ανακόψουν
την ανερχόμενη δύναμη...

του Αιγύπτιου ηγεμόνα Μοχάμεντ Αλί.

Το 1840 ο Βρετανός υπουργός Εξωτερικών
λόρδος Πάλμερστον...
έγραψε στον πρέσβη του
στην Κωνσταντινούπολη...
παρακινώντας τον να πείσει
τον Σουλτάνο και τους αυλικούς του...

να ανοίξει την Παλαιστίνη
για την μετανάστευση των Εβραίων.
Εκείνη την περίοδο υπολογίζεται
ότι ο αριθμός των Εβραίων...
δεν ξεπερνούσε τις 3.000
στην οθωμανοκρατούμενη Παλαιστίνη.

Με τα χρόνια η εβραϊκή μετανάστευση
στην Παλαιστίνη αυξήθηκε...

υποβοηθούμενη
από πλούσιους ευεργέτες.

One of these was French aristocrat, baron Edmond de Rothschild.

He began visiting Palestine in the 1880s

and became one of the Jewish community's leading sponsors.

He spent over 14.000.000 french francs to establish 30 Jewish settlements.

The most important was Rishon LeTsiyon founded in 1882.

Today the remains of baron de Rothschild lie in a mausoleum in northern Israel.

It's a popular site for schoolchildren

learning about the wealthy patron who bankrolled

Jewish settlement building in Palestine

over 100 years ago.

In 1885 the term "Zionism"

was first coined by Austrian writer Nathan Birnbaum.

It's derived from the word Zion,

one of the biblical names for Jerusalem.

Zionism came to mean

the establishment of a Jewish homeland in Palestine,

but not all Jews supported this.

Σε αυτούς ανήκε ο Γάλλος αριστοκράτης βαρόνος Έντμοντ ντε Ρότσίλντ.

Ξεκίνησε να επισκέπτεται την Παλαιστίνη τη δεκαετία του 1880.

Έγινε ένας από τους κορυφαίους χρηματοδότες της εβραϊκής κοινότητας.

Ξόδεψε πάνω από 14.000.000 φράγκα για την ίδρυση 30 εβραϊκών οικισμών.

Ο σημαντικότερος ήταν ο Ρισόν Λε Ζιόν, ο οποίος ιδρύθηκε το 1882.

Σήμερα η σορός του βαρόνου βρίσκεται σε ένα μαυσωλείο στο βόρειο Ισραήλ.

Αποτελεί δημοφιλές έκθεμα για τους μαθητές του Ισραήλ...

που μαθαίνουν για τον πλούσιο πάτρωνα

ο οποίος χρηματοδότησε...

τους εβραϊκούς οικισμούς

στην Παλαιστίνη...

πάνω από έναν αιώνα πριν.

Το 1885 αναφέρει για πρώτη φορά τον όρο "σιωνισμός"...

ο Αυστριακός συγγραφέας

Νέιθαν Μπρινμπάουμ.

Προέρχεται από τη λέξη Σιών...

μια από τις βιβλικές ονομασίες της Ιερουσαλήμ.

Ο σιωνισμός έφτασε να σημαίνει...

την ίδρυση της πατρίδας των Εβραίων στην Παλαιστίνη.

Παρόλα αυτά, δεν ήταν κάτι

Of course there were Jews in the country under the Ottoman rule.

But they weren't Zionists, they were locals.

HILEL COHEN

ISRAELI HISTORIAN

The Jews who came from Europe especially Eastern Europe

in the late 19th century wanted to assert a "new Jew".

In 1896 Theodore Herzl, an Austro-Hungarian journalist,

wrote a book called "The Jewish state".

It is considered one of the most important texts of early Zionism.

Herzl envisioned the founding of a future independent Jewish state

during the 20th century.

His colleague Max Nordau sent two rabbis in Palestine

to investigate the prospects for a Jewish state there.

Their report concluded

"the bride is beautiful, but she's married to another man".

The rabbis understood that Palestine's spouse was the Palestinian society rooted in its soil.

που ενέκριναν όλοι οι Εβραίοι.

Φυσικά και υπήρχαν Εβραίοι στη χώρα επί Οθωμανών.

Ήταν, όμως, γηγενείς, όχι σιωνιστές.

ΧΙΛΕΛ ΚΟΕΝ

ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Οι Εβραίοι που ήρθαν απ' την Ευρώπη, ειδικά τη δυτική Ευρώπη...

στα τέλη του 19ου αιώνα επιζητούσαν την αξίωση του "νέου Εβραίου".

Το 1896 ο Τέοντορ Χέρτσλ, ένας Αυστροουγγαρός δημοσιογράφος...

έγραψε ένα βιβλίο με τίτλο "Το εβραϊκό κράτος".

Θεωρείται από τα σημαντικότερα κείμενα του πρώιμου σιωνισμού.

Ο Χέρτσλ οραματίστηκε ένα εν δυνάμει ανεξάρτητο εβραϊκό κράτος...

κατά τη διάρκεια του 20ου αιώνα.

Ο συνάδελφός του Μαξ Νορντάου έστειλε δύο ραβίνους στην Παλαιστίνη...

για να διερευνήσουν την προοπτική ίδρυσης εβραϊκού κράτους εκεί.

Η αναφορά έκλεινε ως εξής.

"Η νύφη είναι όμορφη, αλλά είναι παντρεμένη με άλλον".

Οι ραβίνοι αντιλήφθηκαν ότι ο σύζυγος της Παλαιστίνης ήταν η κοινωνία της... η οποία ήταν ριζωμένη στο χώμα της.

In 1897 Herzl with Birnbaum and Nordau

convened the first Zionist Congress

in the Swiss city of Basel.

The congress adopted a programme

for the establishment of a homeland for the
Jewish people in Palestine.

Herzl openly lobbied for this.

He contacted the major European powers

to persuade them to protect such an entity.

ANIS SAYEGH (1931-2009)

PALESTINIAN ENCYCLOPEDIA EDITOR

Herzl was the father of the Zionist state,

but he didn't create the Zionist ideology.

Herzl didn't hold a conference to bring these
countries together.

He exploited the competition between them.

He told each one

he'd secure their interests if they supported

the establishment of a Jewish state at the expense
of the others.

In 1907 the British government set up a

To 1897 ο Χερτσλ με τον Μπινρμπάουμ
και τον Νορντάου...

συνεκάλεσαν

το πρώτο Σιωνιστικό συνέδριο...

στην ελβετική πόλη Βασιλεία.

Το Συνέδριο υιοθέτησε πρόγραμμα...

για την ίδρυση μιας πατρίδας
για τους Εβραίους στην Παλαιστίνη.

Ο Χερτσλ πίεσε ανοιχτά γι' αυτό.

Επικοινωνήσε

με μεγάλες ευρωπαϊκές δυνάμεις...

για να τις πείσει

να προστατέψουν μια τέτοια οντότητα.

ΑΝΙΣ ΣΑΓΙΓΚ (1931-2009)

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΩΝ

Ο Χερτσλ ήταν

ο πατέρας του σιωνιστικού κράτους.

Ωστόσο, δεν δημιούργησε

τη σιωνιστική ιδεολογία.

Δεν διοργάνωσε το συνέδριο

για να ενώσει τις χώρες.

Εκμεταλλεύτηκε

τον μεταξύ τους ανταγωνισμό.

Είπε στις δύο πλευρές...

ότι θα διασφαλίσει

τα συμφέροντά τους, αν υποστηρίξουν...

την ίδρυση του εβραϊκού κράτους

εις βάρος των άλλων.

Το 1907 η βρετανική κυβέρνηση

committee
to devise a strategy toward the Muslim Arab
population
of the Ottoman Empire.
The committee's report
submitted to British Prime Minister Henry
Campbell Bannerman in 1907
recommended establishing a so-called buffer state
in Palestine.
The report proposed this state be hostile to its
neighbors
and friendly to Europe.

The aim was to divide the region
and so assure Britain's continued imperial
dominance.
Such a foreign entity
would be dependent on European colonialism.

Its survival would be guaranteed
in return for keeping surrounding states weak.

MOHNSSEN SALEH

AL-ZAYTOUNA RESEARCH CENTRE

The Europeans also believed the Jews to be closer
to them than the Arabs.

A Jewish state here would be better for them.

δημιούργησε μια επιτροπή...
για να σχεδιάσει τη στρατηγική
προς τον αραβοϊσλαμικό πληθυσμό...
της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Η αναφορά της επιτροπής...
δόθηκε στον Βρετανό πρωθυπουργό
Χένρι Κάμπελ Μπάνερμαν το 1907.

Πρότεινε τη δημιουργία
ουδέτερου κράτους στην Παλαιστίνη.
Βάσει της αναφοράς, θα ήταν εχθρικό
προς τους γειτονικούς λαούς...

και φιλικά διακείμενο
προς την Ευρώπη.
Σκοπός της ήταν
να διχάσει την περιοχή...
εξασφαλίζοντας έτσι τη συνέχεια
της βρετανικής επικυριαρχίας.

Μια ξένη οντότητα όπως αυτή...

θα εξαρτιόταν
από τον ευρωπαϊκό αποικιοκρατισμό.

Η επιβίωσή της
θα ήταν εξασφαλισμένη...

αν, ως αντάλλαγμα,
διατηρούσε αδύναμα τα γύρω κράτη.

ΜΟΧΣΕΝ ΣΑΛΕΧ,

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΛ ΖΑΪΤΟΥΝΑ

Οι Ευρωπαίοι ένιωθαν τους Εβραίους
πιο κοντά τους απ' ό,τι τους Άραβες.

Ένα εβραϊκό κράτος

In 1907 Chaim Weizmann,
 a chemist who had emerged as a leader among
 British Zionists,
 visited Palestine for the first time.

He set out to establish a company in Jaffa
 to develop the land of Palestine,
 a practical means to pursue the Zionist dream
 of building a Jewish state.

His venture was supported by baron de
 Rothschild.

Within three years a major deal was struck.

The Jewish National Fund set up to buy land in
 Palestine.

Purchased some ten thousand dunams
 in the Marj Bin Amen region of northern
 Palestine.

The sale to the Jewish National Fund had dire
 consequences
 for the thousands of Palestinian farmers living on
 the land.

Over 60.000 Palestinians in the Marj Bin Amer
 area
 were forced to leave.

WAKKEM WAKEEM

θα ήταν καλύτερο γι' αυτούς.
 Το 1907 ο Χάιμ Βάιςμαν...
 χημικός που αναδύθηκε
 ως αρχηγός των Βρετανών σιωνιστών...

επισκέφτηκε για πρώτη φορά
 την Παλαιστίνη.
 Ξεκίνησε θέλοντας να στήσει
 μια εταιρεία στην Τζάφα...
 για την ανάπτυξη
 της γης της Παλαιστίνης.

Ένα πρακτικό μέσο
 για την επιδίωξη των σιωνιστών...
 να χτίσουν εβραϊκό κράτος.

Την επιχείρησή του
 στήριζε ο βαρόνος Ντε Ρότσιλντ.

Μέσα σε τρία χρόνια,
 έκλεισαν μια τεράστια συμφωνία.
 Το Εθνικό Εβραϊκό Ταμείο ξεκίνησε
 να αγοράζει γη στην Παλαιστίνη.

Αγόρασε 10.000 στρέμματα...
 στην περιοχή Μαρζ Ιμπν Άμερ
 της βόρειας Παλαιστίνης.

Η πώληση προς το Εθνικό Εβραϊκό Ταμείο
 είχε ολέθριες συνέπειες...
 για τους χιλιάδες Παλαιστίνιους
 αγρότες που ζούσαν στη γη.

Πάνω από 60.000 Παλαιστίνιοι
 αναγκάστηκαν να φύγουν...
 από την περιοχή του Μαρζ Ιμπν Άμερ.

ΓΟΥΑΚΕΜ ΓΟΥΑΚΕΜ

PALESTINIAN NGO

If the “Nakba” signifies the expulsion of the
Palestinian citizen from his land

and the seizure of his land, then the “Nakba”
began decades before 1948.

A more drastic form of colonialism

DAVID HIRST

JOURNALIST

than the average classical European colonialism,

in the sense that their purpose was actually not
only to exploit the locals,

but to drive them out.

From the very early moment the Zionist
movement targeted Palestine

as the place for Jewish independence and
statehood.

And it was clear that there were Palestinians on
the land.

Zionists leaders and common people alike got
used to the idea

that the only way of making Palestine a Jewish
state

is by causing the Palestinians to leave.

AZMI BISHARA

POLITICAL ANALYST

Expelling the farmers accomplished two aims:

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΜΚΟ

Αν η Νάκμπα συμβολίζει τον εξοβελισμό
του Παλαιστίνιου απ' τον τόπο του...

και την κατάληψη της γης του,
τότε η καταστροφή άρχισε πριν το 1948.

Μια πιο δραστική μορφή

αποικιοκρατισμού...

NTEÏBINT XIPΣΤ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

απ' τον μέσο κλασικό

ευρωπαϊκό αποικιοκρατισμό...

υπό την έννοια ότι δεν αποσκοπούσαν
μόνο στην εκμετάλλευση των ντόπιων.

Ήθελαν και να τους διώξουν.

Το σιωνιστικό κίνημα στοχοποίησε
απ' την πρώτη στιγμή την Παλαιστίνη...

ως το μέρος για την ανεξαρτησία
και το πολιτειακό κράτος των Εβραίων.

Και ήταν ξεκάθαρο

ότι υπήρχαν Παλαιστίνιοι στη γη.

Οι σιωνιστές ηγέτες και ο απλός κόσμος
συνήθισαν στην ιδέα...

ότι ο μόνος τρόπος να μετατραπεί
η Παλαιστίνη σε εβραϊκό κράτος...

ήταν να αναγκάσουν

τους Παλαιστίνιους να φύγουν.

AZMI ΜΠΙΣΑΡΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΝΑΛΥΤΗΣ

Με την απομάκρυνση των αγροτών

seizing the land or the “Judaisation” of the land

and replacing Arab farmers

with Jews for Eastern Europe and Yemen.

A Jewish militia known as Hasomer was established

to protect the growing number of Jewish settlements.

Jews held demonstrations to demand the recognition of Hebrew

as an official language under Ottoman rule.

MAHDI ABDUL HADI, PALESTINIAN NGO (PASSIA)

The Arabs and Palestinians were aware of the concept of Zionism from day one.

It’s a racist movement seeking capital

to colonize land and exploit religion

to create a homeland for the remaining Jews of the world.

This was clear in the writings of Najib Azuri and Najib Nassar.

In 1908, Najib Nassar, a Palestinian pharmacist

began publishing a newspaper called “Al Carmel”.

πέτυχαν δύο στόχους.

Την κατάληψη

ή αλλιώς "εβραιοποίηση" της γης...

και την αντικατάσταση

των Αράβων αγροτών...

από Εβραίους της ανατολικής Ευρώπης και της Υεμένης.

Ιδρύθηκε εβραϊκή πολιτοφυλακή ονόματι Χασομέρ...

για την προστασία

των αυξανόμενων εβραϊκών οικισμών.

Οι Εβραίοι έκαναν πορείες με αίτημα την αναγνώριση των Εβραϊκών...

ως επίσημης γλώσσας

υπό τον οθωμανικό ζυγό.

MAXNTI AMNTOYA XANTI
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΜΚΟ (ΠΑΣΣΙΑ)

Άραβες και Παλαιστίνιοι ήξεραν για τον σιωνισμό απ' την πρώτη στιγμή.

Είναι ένα ρατσιστικό κίνημα

το οποίο αναζητά κεφάλαιο...

για να εποικήσει τη γη

και να εκμεταλλευτεί τη θρησκεία...

ώστε να δημιουργήσει μια πατρίδα

για τους Εβραίους της διασποράς.

Έγινε ξεκάθαρο από τα γραπτά των Νατζίμπ Αζούρι και Νατζίμπ Νασσάρ.

Το 1908 ο Νατζίμπ Νασσάρ, ένας Παλαιστίνιος φαρμακοποιός...

άρχισε να εκδίδει

την εφημερίδα "Αλ Κάρμελ".

In it he warned of Zionism as a movement
aimed at displacing the Palestinians.

He wrote “the Jewish state would be a poisonous
dagger
in the heart of the Arabs”.

The outbreak of WWI in 1914

created new opportunities to reshape the Middle
East.

EUGENE ROGAN, MIDDLE EAST CENTRE,
OXFORD

During the war the British planned to secure the
area of Palestine,

which lay close to the Suez Canal

especially as the British had a presence in Egypt.

They favored the Zionist Organisation
as a partner in a strategic colonial order.

In 1915

a secret memorandum was presented to the
British Cabinet
under the title “The Future of Palestine”.

It was drafted by Herbert Samuel, a British
politician and Zionist

committed to Palestine becoming a home for the
Jewish people.

Προειδοποίησε
ότι ο σιωνισμός ως κίνημα...
αποσκοπούσε
στον εκτοπισμό των Παλαιστίνιων.
Έγραψε "το εβραϊκό κράτος
θα είναι στιλέτο γεμάτο δηλητήριο...
στην καρδιά των Αράβων".
Το ξέσπασμα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου
το 1914...

δημιούργησε νέες ευκαιρίες
για την αναμόρφωση της Μέσης Ανατολής.

ΓΙΟΥΤΖΙΝ ΡΟΓΚΑΝ
ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, ΟΞΦΟΡΔΗ

Κατά τον πόλεμο, οι Βρετανοί σχεδίαζαν
να καταλάβουν την Παλαιστίνη...

η οποία βρισκόταν
κοντά στο κανάλι του Σουέζ...

μιας και ήδη υπήρχε
βρετανική παρουσία στην Αίγυπτο.
Προτιμούσαν τη Σιωνιστική Οργάνωση...

ως συνεργάτη
σε μια στρατηγική αποικιακή τάξη.

Το 1915...

ένα μυστικό υπόμνημα παρουσιάστηκε
στο βρετανικό υπουργικό συμβούλιο...

με τίτλο

"το μέλλον της Παλαιστίνης".

Το συνέταξε ο Χέρμπερτ Σάμιουελ,
Βρετανός πολιτικός και σιωνιστής...

που είχε αφιερωθεί στο να γίνει
η Παλαιστίνη πατρίδα των Εβραίων.

In the document Samuel advised that the time was not right

for the establishment of an autonomous Jewish state in Palestine.

He recommended instead that Palestine be annexed to the British empire,

describing this

as the most welcome solution to the supporters of the Zionist movement.

He expressed the hope

that under British rule and over time

more Jews would settle in the land

and grow into a majority among what he called the “muhammadants of Arab race”.

Samuel’s recommendations

were taken into account in the secret British-French agreement

formulated by British politician Sir Mark Sykes

and French diplomat Francois Georges Picot.

The Sykes-Picot Agreement opened the way for the establishment of a Jewish state.

In 1917 the British Cabinet

headed by Prime Minister David Lloyd George,

pledged to establish a homeland for the Jews

Στο έγγραφο ο Σάμιουελ ανέφερε ότι δεν ήταν καλή χρονική στιγμή...

να ιδρυθεί αυτόνομο εβραϊκό κράτος στην Παλαιστίνη.

Αντ' αυτού, πρότεινε να προσαρτηθεί η περιοχή στη βρετανική αυτοκρατορία.

Την περιέγραψε...

ως την πιο ευπρόσδεκτη λύση για τους υποστηρικτές του σιωνισμού.

Εξέφρασε τις ελπίδες του...

ότι με τη βρετανική διακυβέρνηση

και το πέρασμα του χρόνου...

περισσότεροι Εβραίοι

θα έμεναν στην περιοχή.

Και ότι θα πλειοψηφούσαν σε βάρος των "Μωαμεθανών της αραβικής φυλής".

Οι προτάσεις του Σάμιουελ...

λήφθηκαν υπόψη στη μυστική συμφωνία των Βρετανών και των Γάλλων.

Την ετοίμασαν

ο Βρετανός πολιτικός Μαρκ Σάικς...

και ο Γάλλος διπλωμάτης

Φρανσουά Ζορζ Πικό.

Η Συμφωνία Σάικς-Πικό άνοιξε τον δρόμο για την ίδρυση εβραϊκού κράτους.

Το 1917

το βρετανικό υπουργικό συμβούλιο...

με επικεφαλής τον πρωθυπουργό

Ντέιβιντ Λόιντ Τζορτζ...

δεσμεύτηκε να ιδρύσει μια εστία

in Palestine.

The pledge came in the form of a letter

from the British Foreign Secretary Arthur Balfour

to the influential British Zionist, lord Walter Rothschild.

Balfour represented the British government.

When he wrote his letter to Lord Rothschild,

it was on behalf of the British government.

Rothschild played the role of the lobbyist

to encourage the British government

to take a stance regarding the Jews in Palestine.

Behind all this stood Chaim Weizmann

heading the World Zionist Organisation.

And Weizmann took part in the writing of the pledge?

Yes.

Britain had no moral or political or legal right

to promise the land that belonged to the Arabs to another people.

So, the Balfour Declaration was both immoral

για τους Εβραίους στην Παλαιστίνη.

Η δέσμευση είχε τη μορφή επιστολής...

δια χειρός του υπουργού Εξωτερικών

Άρθρουρ Μπάλφουρ...

προς τον ισχυρό Βρετανό σιωνιστή

λόρδο Γουόλτερ Ρότσιλντ.

Ο Μπάλφουρ

εκπροσωπούσε τη βρετανική κυβέρνηση.

Όταν έγραψε την επιστολή

προς τον Ρότσιλντ...

ήταν εκ μέρους

της βρετανικής κυβέρνησης.

Ο Ρότσιλντ

διαδραμάτισε ρόλο λομπίστα...

για την παρότρυνση

της βρετανικής κυβέρνησης...

να πάρει θέση σε ό,τι αφορά

τους Εβραίους στην Παλαιστίνη.

Πίσω απ' όλα αυτά κρυβόταν

ο Χάιμ Βάισμαν.

Ήταν επικεφαλής

της Διεθνούς Σιωνιστικής Ομοσπονδίας.

Και ο Βάισμαν συμμετείχε

στη σύνταξη της επιστολής;

Ναι.

Η Βρετανία δεν είχε ούτε ηθικό,
ούτε νομικό, ούτε πολιτικό δικαίωμα...

να δεσμευτεί να δώσει

τη γη των Αράβων σε έναν άλλο λαό.

Συνεπώς, η διακήρυξη του Μπάλφουρ

ήταν εξίσου ανήθικη...

and illegal.

A month after Balfour's pledge,

a meeting took place in London to celebrate the Declaration.

Speakers included Lord Rothschild,

Herbert Samuel, Mark Sykes and Chaim Weizmann.

Just several days later on December the 11th 1917,

the British army commanded by general Edmund Allenby

captured Jerusalem.

Entering the holy city alongside Allenby was a Jewish military unit

established under British auspices.

One member of this unit was David Ben-Gurion,

who would later be Israel's first Prime Minister.

The unit also included Zeev Japotsky, a future Zionist leader,

as well as Nehemiah Rabin, soon to be father of the young boy, Yitzhak Rabin.

Within a month, general Allenby welcomed

Chaim Weizmann in Jerusalem.

There were approximately 50.000 Jews in Palestine at this time,

10% of the population among half a million

όσο και παράνομη.

Έναν μήνα

μετά τη δέσμευση του Μπάλφουρ...

έγινε συνάντηση στο Λονδίνο
για τον εορτασμό της διακήρυξης.

Μεταξύ των ομιλητών

βρέθηκαν ο λόρδος Ρότσιλντ...
ο Χέρμπερτ Σάμιουελ, ο Μαρκ Σάικς
και ο Χάιμ Βάισμαν.

Μόλις μερικές μέρες αργότερα,

στις 11 Δεκεμβρίου του 1917...

ο βρετανικός στρατός
υπό τον στρατηγό Έντμοντ Άλενμπι...

κατέλαβε την Ιερουσαλήμ.

Μαζί με τον Άλενμπι, στην ιερή πόλη
μπήκε και ένα εβραϊκό πολεμικό τάγμα.

Είχε ιδρυθεί

με τις ευλογίες των Βρετανών.

Μέλος του τάγματος
ήταν και ο Νταβίντ Μπεν Γκουριόν...
ο μετέπειτα πρώτος πρωθυπουργός
του Ισραήλ.

Στο τάγμα ήταν και ο Ζεέβ Ζαποτίνσκι,
μελλοντικός σιωνιστής αρχηγός...

όπως και ο Νεχέμια Ράμπιν,
ο πατέρας του Ρίτσακ Ράμπιν.

Μέσα σε έναν μήνα,
ο στρατηγός Άλενμπι υποδέχτηκε...
τον Χάιμ Βάισμαν στην Ιερουσαλήμ.

Υπήρχαν περίπου 50.000 Εβραίοι
στην Παλαιστίνη εκείνη την εποχή...

το 10% του πληθυσμού

Arabs.

The great war ended in 1918

and preparations were made for a peace conference in Paris.

President of the United States Woodrow Wilson commissioned an investigation

into the non-turkish areas of the former Ottoman Empire.

The commission was headed by the academic dr Henry King

and the politician Charles Crane.

When it was eventually published, the Crane-King report proved to be political dynamite.

The report stated that the non-Jewish population of Palestine,

nearly 9/10 of the whole, was emphatically against the Zionist programme.

The report went on to warn that anti-Zionist feeling in Palestine and Syria

was intense and not likely to be flouted.

It divulged conversations with British officers

who suggested a force of not less than 50.000 soldiers would be required

to initiate the Zionist programme.

The authors judged all these as evidence of what they described

as a strong sense of the injustice of the Zionist

μεταξύ 500.000 Αράβων.

Ο μεγάλος πόλεμος έληξε το 1918.

Ξεκίνησαν οι προετοιμασίες για μια σύνοδο ειρήνης στο Παρίσι.

Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Γουντρόου Γούλσον διέταξε έρευνα...

στις μη τουρκικές περιοχές της πρώην Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Επικεφαλής της έρευνας ήταν ο ακαδημαϊκός δρ. Χένρι Κινγκ...

και ο πολιτικός Τσαρλς Κρέιν.

Η δημοσίευση της πρότασης Κρέιν-Κινγκ αποδείχτηκε πολιτικός δυναμίτης.

Ανέφερε ότι ο μη εβραϊκός πληθυσμός της Παλαιστίνης...

σχεδόν τα 9/10 του συνόλου, ήταν κατά του σιωνιστικού προγράμματος.

Προειδοποιούσε ότι ο αντισιωνισμός σε Παλαιστίνη και Συρία...

ήταν έντονος,

με ελάχιστες πιθανότητες να μειωθεί.

Γνωστοποίησε συζητήσεις με Βρετανούς αξιωματικούς.

Σύμφωνα με αυτούς, θα χρειαζονταν στρατός τουλάχιστον 50.000 αντρών...

για να εφαρμοστεί

το σιωνιστικό πρόγραμμα.

Οι συντάκτες τα έκριναν όλα αυτά ως απόδειξη αυτού που περιέγραψαν...

ως έντονη αίσθηση

programme.

The report concluded

Jewish immigration should be definitely limited

and the project for making Palestine distinctly

a Jewish commonwealth

should be given up.

The Crane-King report fell on deaf ears.

At the Paris Peace Conference in 1919,

Britain was represented by Prime Minister David

Lloyd George

and Arthur Balfour.

A delegation for the Zionist Organization attended,

headed by Chaim Weizmann.

They presented a map, seen here,

proposing the area to be allocated for a Jewish homeland.

The map included both Palestine and the east bank of the Jordan river,

as well as parts of what are today southern Lebanon and Syria.

Parallel to the conference,

the leader of the Arab delegation, prince Faisal Bin Hussein

signed with the Zionist delegation's leader

της αδικίας του προγράμματος.

Η πρόταση κατέληγε στο εξής.

Η εβραϊκή μετανάστευση θα έπρεπε να είναι οπωσδήποτε περιορισμένη.

Το σχέδιο να γίνει η Παλαιστίνη εβραϊκή κοινοπολιτεία...

έπρεπε να εγκαταλειφθεί.

Η πρόταση Κρέιν-Κινγκ δεν εισακούσθηκε.

Στη Σύνοδο Ειρήνης του Παρισιού το 1919...

τη Βρετανία εκπροσώπησε ο πρωθυπουργός Ντέιβιντ Λόιντ Τζορτζ.

Μαζί του ήταν ο Άρθουρ Μπάλφουρ.

Παρευρέθηκε και μια αντιπροσωπεία από τη Σιωνιστική Ομοσπονδία...

με επικεφαλής τον Χάιμ Βάισμαν.

Παρουσίασαν

τον χάρτη που φαίνεται εδώ...

προτείνοντας να διατεθεί η περιοχή ως εβραϊκή πατρίδα.

Ο χάρτης περιελάμβανε την Παλαιστίνη όσο και τη Δυτική Όχθη του Ιορδάνη...

όπως επίσης κομμάτια του σημερινού νότιου Λιβάνου και της Συρίας.

Παράλληλα με τη Σύνοδο...

ο επικεφαλής Άραβας εκπρόσωπος, πρίγκηπας Φαϊζάλ Μπιν Χουσεϊν...

υπέγραψε με τον αργηγό

what became known as the Faisal-Weizmann Agreement.

It outlined Faizal's approval

for a Jewish homeland in Palestine

and an Arab nation in the larger Middle East.

The agreement was mediated by lieutenant colonel Thomas Edward Lawrence,

known as Lawrence of Arabia.

Faisal signed adding in his own hand-writing

that the agreement be dependent on the Arabs gaining their independence.

From 1919 onward, the Zionist movement understood

that focusing on foreign policy wasn't enough.

We had very good relations with London, representatives in New York,

Washington, Berlin, Paris and so on.

But we had to take the local people more seriously

to have an agreement with them or at least take them into consideration.

In 1919 the Zionist movement established an intelligence centre here.

Relations had been good between Jews and Arabs

της σιωνιστικής αντιπροσωπίας...
τη γνωστή Συμφωνία Φαϊζάλ-Βάισμαν.

Σκιαγραφούσε την έγκριση του Φαϊζάλ...

για μια εβραϊκή πατρίδα

στην Παλαιστίνη...

και ένα αραβικό κράτος

στην ευρύτερη Μέση Ανατολή.

Μεσολάβησε ο αντισυνταγματάρχης
ο Τόμας Έντουαρντ Λόρενς σε αυτό...

γνωστός ως Λόρενς της Αραβίας.

Ο Φαϊζάλ υπέγραψε
προσθέτοντας με δικά του γράμματα...

ότι η συμφωνία θα ίσχυε,
αν εξασφάλιζε την αραβική ανεξαρτησία.

Από το 1919 και μετά,
το σιωνιστικό κίνημα αντιλήφθηκε...

ότι δεν αρκούσε να εστιάζουν

στην εξωτερική πολιτική.

Είχαμε άψογες σχέσεις με το Λονδίνο,
εκπροσώπους στη Νέα Υόρκη...

στην Ουάσινγκτον, το Βερολίνο,
το Παρίσι και αλλού.

Αλλά έπρεπε να πάρουμε πολύ πιο σοβαρά
τους ντόπιους.

Να κάνουμε μια συμφωνία μαζί τους
ή έστω να τους λάβουμε υπόψιν.

Το 1919 το σιωνιστικό κράτος
ίδρυσε ένα κέντρο κατασκοπείας εδώ.

Οι σχέσεις μεταξύ Αράβων και Εβραίων

in many areas.

There was a second generation of Jews

whose parents came here in 1884 or 1886

and they were born here.

They spoke Arabic, rode horses and had Arab friends.

They started gathering information, mainly political. Opinions.

Would Arabs agree to the Zionist programme?

Where was the empty land? Who was ready to sell land to Jews?

And if there was a plan to attack Jews in a particular area,

then someone would tip off his Jewish friends.

Warning them when there would be attacks on Jewish settlements.

In 1920 the first British High Commissioner for Palestine was appointed.

Controversially London selected Herbert Samuel for the post.

Samuel was a committed Zionist.

Many suspected he would set out to implement what he had proposed five years earlier

by favoring Jewish immigration

to transform Palestine into a Jewish homeland.

ήταν καλές σε πολλές περιοχές.

Υπήρχαν Εβραίοι δεύτερης γενιάς.

Οι γονείς τους είχαν έρθει

το 1884 ή το 1886...

και γεννήθηκαν εδώ.

Μιλούσαν Αραβικά, έκαναν ιππασία και είχαν Άραβες φίλους.

Ξεκίνησαν τη συλλογή πληροφοριών, κυρίως πολιτικών. Απόψεις.

Θα συμφωνούσαν οι Άραβες με το σιωνιστικό πρόγραμμα;

Πού βρισκόταν η άδεια γη; Ποιος ήταν έτοιμος να πουλήσει γη στους Εβραίους;

Αν υπήρχε σχέδιο επίθεσης σε Εβραίους σε μια συγκεκριμένη περιοχή...

κάποιος θα έπρεπε να ειδοποιήσει τους Εβραίους φίλους του.

Να τους προειδοποιήσει ότι θα γίνουν επιθέσεις στους εβραϊκούς οικισμούς.

Το 1920 διορίστηκε στην Παλαιστίνη ο πρώτος Βρετανός Ύπατος Αρμοστής.

Το Λονδίνο επέλεξε σκανδαλωδώς τον Χέρμπερτ Σάμιουελ για τη θέση.

Ο Σάμιουελ ήταν ορκισμένος σιωνιστής.

Πολλοί υποψιάστηκαν ότι θα εφαρμόζε όσα πρότεινε πριν από πέντε χρόνια.

Να ευνοήσει την εβραϊκή μετανάστευση... προκειμένου η Παλαιστίνη να μετατραπεί σε εβραϊκή πατρίδα.

In 1922

the League of Nations formalized British rule in Palestine.

The 2nd clause of the British Mandate document,

approved by the League of Nations,

stipulated:

“The British Mandatory shall be responsible for placing the country

under the political, administrative and economic conditions

that will secure the establishment of the Jewish national home”.

BRITISH MANDATE DOCUMENT, 1922

British High Commissioner Herbert Samuel decreed Hebrew as an official language of Palestine

alongside Arabic and English.

The letters e and y were added to the word “Palestine” in Hebrew

as an abbreviation of the words “Eretz Israel”

meaning land of Israel.

Herbert Samuel was responsible for the legal creation of Israel

under the British Mandate.

SALMAN ABU SITTA

AUTHOR, ATLAS FOR PALESTINE 1948

He enacted at least a hundred separate legislative

To 1922...

η Κοινωνία των Εθνών επισημοποίησε τον βρετανικό ζυγό στην Παλαιστίνη.

Το άρθρο 2 στο έγγραφο της Βρετανικής Εντολής...

εγκεκριμένο

από την Κοινωνία των Εθνών...

προέβλεπε τα εξής.

"Οι Βρετανοί Εντολοδόχοι υποχρεούνται

να φέρουν στη χώρα...

τις πολιτικές, διοικητικές

και οικονομικές συνθήκες...

που θα συμβάλλουν στην ίδρυση

της εβραϊκής εθνικής εστίας".

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΝΤΟΛΗΣ, 1922

Ο Χέρμπερτ Σάμιουελ κήρυξε τα Εβραϊκά ως επίσημη γλώσσα της Παλαιστίνης...

από κοινού με τα Αραβικά

και τα Αγγλικά.

Στη λέξη Παλαιστίνη προστέθηκαν

τα γράμματα ε και γ στα Εβραϊκά...

ως σύντμηση των λέξεων

"Ερέτζ Γιζραέλ"...

που σημαίνει "η γη του Ισραήλ".

Ο Χέρμπερτ Σάμιουελ ήταν υπεύθυνος για τη νομική δημιουργία του Ισραήλ...

υπό τη Βρετανική Εντολή.

ΣΑΛΜΑΝ ΑΜΠΟΥ ΣΙΤΤΑ, ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΟΥ "Ο ΑΤΛΑΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ, 1948"

Θέσπισε τουλάχιστον

items

to ensure the Arab lands would pass into Jewish hands

and permitted the establishment of a separate Jewish educational system.

But the crucial British accomplishment was allowing the Jews

to have their own army. I am talking about 1920.

Britain provided the muscle

under which they could simply emigrate.

I mean, they couldn't have immigrated were it not for the British presence.

Because the crucial battle in the early stages was simply

getting Jews into Palestine and acquiring land.

They couldn't have done that

without British government's sponsorship.

The British Mandate took all the unclaimed properties neglected

or owned by the government

and gave them to the Zionist movement to build settlements.

The British authority granted land to the Jews to build Kibbutzim.

MUSALLAM BSEISO

εκατό ξεχωριστές διατάξεις...

για να βεβαιωθεί ότι η αραβική γη
θα περάσει στα χέρια των Εβραίων.

Επέτρεψε τη δημιουργία ενός ξεχωριστού
εβραϊκού εκπαιδευτικού συστήματος.

Το πιο καίριο επίτευγμα των Βρετανών
ήταν να επιτρέψουν στους Εβραίους...

να έχουν δικό τους στρατό.

Αναφέρομαι στο 1920.

Η Βρετανία παραχώρησε τα μέσα...

χάρη στα οποία

διευκολύνθηκε τρομερά ο εποικισμός.

Δεν θα μπορούσε να γίνει ο εποικισμός
χωρίς τη βρετανική παρουσία.

Διότι η κρίσιμη μάχη στα αρχικά στάδια
ήταν απλά...

να φέρουν Εβραίους στην Παλαιστίνη
και να τους δώσουν γη.

Δεν θα μπορούσαν

να το έχουν κάνει αυτό...

χωρίς τη στήριξη

της βρετανικής κυβέρνησης.

Η Βρετανική Εντολή πήρε
όλα τα παραμελημένα κτήματα...

ή όσα άνηκαν στην κυβέρνηση...

και τα έδωσε στους σιωνιστές
για να χτίσουν οικισμούς.

Οι βρετανικές αρχές χάρισαν γη
στους Εβραίους για κιμποντζίμ.

ΜΟΥΣΑΛΑΜ ΜΠΣΕΪΣΟ

AP CORRESPONDENT (1948)

We saw these things, but failed to interpret them properly.

The British protected the Jewish Agency,

which worked as a semi-government

giving it all the help they could

and assisting it to conceal its activities.

It was the Zionist skill, British conspiracy

and I'm sorry to say, Arab and Palestinian folly.

Palestinians viewed the British Mandatory authority

and British troops on the ground as siding with the Jews.

More and more Palestinian farmers, expelled from farmlands,

began to join newly formed revolutionary groups.

In 1921 Palestinians organized large demonstrations

against Jewish immigration.

At that time, the Palestinian leadership was in effect hereditary

within one family.

The Grand Mufti of Jerusalem Amin Al-Husseini,

inherited his position at the age of 25

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ ΤΟΥ ΑΡ (1948)

Τα βλέπαμε όλα αυτά, αλλά αποτύχαμε να τα ερμηνεύσουμε σωστά.

Οι Βρετανοί

προστάτευαν την Εβραϊκή Υπηρεσία...

η οποία λειτουργούσε

ως κυβέρνηση κατά κάποιον τρόπο.

Τη βοηθούσαν όσο μπορούσαν.

Τη διευκόλυναν

να αποκρύψει τις δραστηριότητές της.

Ήταν η ικανότητα των σιωνιστών,

η βρετανική συνωμοσία...

και λυπάμαι που το λέω, η ανοησία

των Αράβων και των Παλαιστινίων.

Οι Παλαιστίνιοι θεωρούσαν

ότι οι αρχές της Βρετανικής Εντολής...

και τα βρετανικά στρατεύματα

έπαιρναν το μέρος των Εβραίων.

Όλο και περισσότεροι αγρότες

που είχαν εκδιωχθεί απ' τα χωράφια...

εντάσσονταν στις νεοσχηματισμένες

επαναστατικές ομάδες.

Το 1921 οι Παλαιστίνιοι

διοργάνωσαν μεγάλες διαδηλώσεις...

κατά της εβραϊκής μετανάστευσης.

Μέχρι τότε, η εξουσία στην Παλαιστίνη

ήταν κληρονομική...

εντός μιας οικογένειας.

Ο Μεγάλος Μουφτής της Ιερουσαλήμ

Αμίν Αλ-Χουσεϊνί...

είχε κληρονομήσει τη θέση του

following the death of his brother who had in turn succeeded their father.

The leadership sent successive delegations

to London to discuss the Palestinian question.

The Palestinian national movement was trying to maintain friendly relations with Britain

along with hostility toward the Zionist movement.

This was impossible.

AZMI BISHARA

POLITICAL ANALYST

A select Palestinian elite

found itself facing the elite of empires

who were the Jewish elite.

HILEL COHEN

ISRAELI HISTORIAN

At that time whenever Palestinian organisations met

the Christian-Islamic Committee or the Supreme Islamic Council,

a report would be delivered within hours to the Jews.

The reports detailed their discussion,

the various opinions of the speakers

those who were seen as enemies, those who could

στην ηλικία των 25...

μετά τον θάνατο του αδερφού του που είχε διαδεχτεί τον πατέρα τους.

Η ηγεσία έστειλε στο Λονδίνο

διαδοχικές αντιπροσωπείες...

για να συζητήσουν

το Παλαιστινιακό πρόβλημα.

Το Παλαιστινιακό εθνικό κίνημα ήθελε φιλικές σχέσεις με τη Βρετανία...

παράλληλα με την έχθρα

προς τους σιωνιστές, πράγμα αδύνατον.

AZMI ΜΠΙΣΑΡΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΝΑΛΥΤΗΣ

Μια προνομιούχα παλαιστινιακή ελίτ...

αντιμετώπιζε

την ελίτ των αυτοκρατοριών...

η οποία ήταν η ελίτ των Εβραίων.

ΧΙΛΕΛ ΚΟΕΝ

ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Τότε, κάθε φορά που συναντιόταν μια παλαιστινιακή οργάνωση...

με τη Χριστιανο-Ισλαμική Επιτροπή ή το Ανώτατο Ισλαμικό Συμβούλιο...

οι Εβραίοι λάμβαναν αναφορά

εντός ωρών.

Οι αναφορές περιείχαν λεπτομέρειες

για τις συζητήσεις τους...

για τις διάφορες απόψεις

των ομιλητών.

Ποιοι θεωρούνταν εχθροί, ποιους

be bought and so forth.

These reports still exist in the Zionist archive.

The changes on the ground of Palestine

can be noted in the British government's report

to the council of the League of Nations in 1925.

The document reported the immigration of more than 33.000 Jews

who were granted Palestinian nationality.

This was three times the figure of the previous year.

Thirteen new settlements were built according to the report.

A Jewish labor union called the Histadrut

had been set up under the direction of David Ben-Gurion.

And the Jewish city of Tel Aviv was accorded municipal autonomy.

In addition, the Hebrew University was officially opened in 1925

at a ceremony attended by British High Commissioner Herbert Samuel, the former British Foreign Secretary Arthur

μπορούσαν να εξαγοράσουν και λοιπά.

Αυτές οι αναφορές υπάρχουν ακόμα στο Κεντρικό Σιωνιστικό Αρχείο.

ΤΟ ΣΙΩΝΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΚΑΤΑ ΤΟ 1921/1922 ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Οι αλλαγές

στα εδάφη της Παλαιστίνης...

εντοπίζονται στην αναφορά

της βρετανικής κυβέρνησης...

προς το συμβούλιο

της Κοινωνίας των Εθνών το 1925.

Το έγγραφο ανέφερε τη μετανάστευση πάνω από 33.000 Εβραίων...

στους οποίους δόθηκε

παλαιστινιακή υπηκοότητα.

Ο αριθμός ήταν τρεις φορές μεγαλύτερος από εκείνον της περασμένης χρονιάς.

Σύμφωνα με την αναφορά, χτίστηκαν 13 καινούργιοι οικισμοί.

Ένα εβραϊκό σωματείο εργαζομένων ονόματι Χισταντρούτ...

ιδρύθηκε με την καθοδήγηση του Νταβίντ Μπεν Γκουριόν.

Στην εβραϊκή πόλη του Τελ Αβίβ δόθηκε δημοτική αυτονομία.

Επιπλέον, το Εβραϊκό Πανεπιστήμιο άνοιξε επίσημως το 1925.

Στην τελετή παρευρέθηκαν ο Έπατος Αρμোসτής Χέρμπερτ Σάμιουελ... ο πρώην υπουργός Εξωτερικών

Balfour
and the head of the Zionist Organization Chaim
Weizmann.

As Weizmann's guest,

Balfour visited a number of Jewish settlements.

In Jerusalem he met with Samuel and Allenby,

the two men who had helped implement the
policy

he himself had laid out eight years earlier in the
famous Balfour Declaration

Palestinians went on strike to protest against
Balfour's visit.

They raised black flags to signal their opposition

to the policies Balfour had set in train.

The Palestinians were in somber mood. Not so
the Zionists.

The famous picture shows a woman from Hebron
wearing three veils,

a woman from Jerusalem wearing one veil

and a Christian woman without a veil.

They all walked together to the High
Commissioner's house to protest.

MAHDI ABDUL HADI

PALESTINIAN NGO (PASSIA)

Άρθουρ Μπάλφουρ...
και ο Χάιμ Βάιςμαν, επικεφαλής
της Σιωνιστικής Ομοσπονδίας.
Ως φιλοξενούμενος του Βάιςμαν...

ο Μπάλφουρ επισκέφτηκε
αρκετούς εβραϊκούς οικισμούς.
Συναντήθηκε στην Ιερουσαλήμ
με τον Σάμιουελ και τον Άλενμπι...
τους άντρες που είχαν συμβάλει
στην εφαρμογή της πολιτικής...

που ο ίδιος είχε καταστρώσει
με τη διακήρυξή του οχτώ χρόνια πριν.

Οι Παλαιστίνιοι κήρυξαν απεργία
ως διαμαρτυρία προς την επίσκεψή του.

Ύψωσαν μαύρες σημαίες
ως ένδειξη της αντίθεσής τους...

προς την πολιτική
που είχε θέσει σε εφαρμογή.

Οι Παλαιστίνιοι πενθούσαν.
Το αντίθετο ίσχυε για τους σιωνιστές.

Η φωτογραφία δείχνει μια γυναίκα
από τη Χεβρόνα με τρία βέλα...

μια γυναίκα απ' την Ιερουσαλήμ
με ένα βέλο...

και μια χριστιανή χωρίς βέλο.

Πήγαν όλες να διαμαρτυρηθούν
στο σπίτι του Υπατου Αρμοστή.

MAXNTI AMΠINTOYΛ XANTI
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΜΚΟ (ΠΑΣΣΙΑ)

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΡ ΒΑΪΣΜΑΝ

Weizmann congratulated Samuel

for his work towards the establishment of a national Jewish homeland.

The Zionist movement was active in its propaganda.

This film in French showed the map of Palestine

with areas highlighted as land the Zionists claimed to have acquired as of 1925.

1925: 177.000 dunums.

The achievement of 25 years!

The film also shows the areas Zionists planned to acquire

within the next 25 years.

In the summer of 1929 ardent Zionist groups

organized a gathering at the Wailing Wall in Jerusalem,

known to the Palestinians as “al buraq”.

The incident ignited violent demonstrations

called the Buraq revolt,

led by a Palestinian farmer named Farhan Al-Sadi.

More than 100 Arabs and Jews were killed on both sides.

Sir John Chancellor the new British High Commissioner in Palestine,

issued a strongly worded memorandum

"Αγαπητέ κ. Χέρμπερτ"...

Ο Βάισμαν συνεχάρη τον Σάμιουελ...

για τη συμβολή του στην ίδρυση

μιας εθνικής εβραϊκής εστίας.

Το σιωνιστικό κίνημα ήταν δραστήριο σε επίπεδο προπαγάνδας.

Αυτή η ταινία στα Γαλλικά

δείχνει τον χάρτη της Παλαιστίνης...

με περιοχές τις οποίες οι σιωνιστές

έλεγαν ότι κατείχαν ήδη από το 1925.

1925: 177.000 στρέμματα

Το επίτευγμα 25 χρόνων!

Η ταινία έδειχνε και μέρη τα οποία οι σιωνιστές σκόπευαν να καταλάβουν...

μέσα στα επόμενα 25 χρόνια.

Το καλοκαίρι του 1929,

ομάδες ζηλωτών σιωνιστών...

συγκεντρώθηκαν στην Ιερουσαλήμ

στο Τείχος των Δακρύων...

γνωστό στους Παλαιστίνιους

ως "Αλ Μπουράκ".

Το συμβάν

πυροδότησε βίαιες διαδηλώσεις...

τη λεγόμενη "Εξέγερση Μπουράκ".

Επικεφαλής ήταν ο Παλαιστίνιος αγρότης

ο Φαρχάν Αλ-Σάντι.

Πάνω από 100 Παλαιστίνιοι και Εβραίοι

σκοτώθηκαν απ' τις δύο πλευρές.

Ο Τζον Τσάνσελορ,

ο νέος Βρετανός Ύπατος Αρμοστής...

εξέδωσε ένα υπόμνημα

calling for all those who took part in the revolt to be severely punished.

Three Palestinians were arrested

and accused of participating in the revolt.

They were Fuad Hassan Hijazi from Safad,

Atta Ahmed Al-Zir from Hebron

and Muhammad Khalil Jamjum
whose picture could not be found.

The three men were jailed here at Acre prison.

The British sentenced them to death.

Arab delegations pleaded for their sentences to be commuted.

But on June the 17th 1930,

the British authorities had the three men executed.

A cemetery in Acre still contains the graves of the three men.

In a final statement before their execution, they had written

“At the end of our lives we say to the Arab leaders

and Muslims all over the world, do not trust the foreigners.

We lived and died for the Arab cause”.

με σκληρή γλώσσα.

Απαίτησε να τιμωρηθούν σκληρά
όσοι συμμετείχαν στα επεισόδια.

Τρεις Παλαιστίνιοι συνελήφθησαν.

Κατηγορήθηκαν

για συμμετοχή στα επεισόδια.

Ήταν ο Φουάτ Χασάν Χιτζάζι

από τη Σαφέντ...

ο Άτα Αχμέντ Αλ-Ζιρ

από τη Χεβρώνα...

και ο Μοχάμεντ Καλίλ Ζαμζούμ.

Δεν ήταν δυνατή

η εύρεση της φωτογραφίας του.

Οι τρεις άντρες φυλακίστηκαν εδώ,

στη φυλακή της Άκρα.

Οι Βρετανοί

τους καταδίκασαν σε θάνατο.

Αντιπροσωπείες Αράβων έκαναν έκκληση
να μετριαστούν οι ποινές τους.

Ωστόσο, στις 17 Ιουνίου 1930...

οι βρετανικές αρχές διέταξαν
την εκτέλεση των τριών αντρών.

Ένα νεκροταφείο στην Άκρα
ακόμα περιλαμβάνει τους τάφους τους.

Στην τελευταία τους δήλωση
πριν την εκτέλεση έγραψαν...

"στο τέλος της ζωής μας
λέμε στους Άραβες ηγέτες...

και τους πανταχόθεν μουσουλμάνους,
μην εμπιστεύεστε τους ξένους.

Ζήσαμε και πεθάναμε

We wish to be executed.

Our death may revive the nation.

Such sentiments of anti-colonialism and Panarabism

would become increasingly common in subsequent decades.

During the first 10 years of the British Mandate,

the number of Jews in Palestine more than doubled

to reach 175.000.

Zionists all over the world were proud of their achievement.

I'm here to ask you, my fellow Zionists.

Which attitude shall we take?

Which of the possible attitudes that we face

shall be our own?

I would say to England

though I'm only an American Jew,

but an old time reverencing admirer of Great Britain.

I would say to England, if I could,

an Arab Palestine is a threat to Great Britain

and a menace to the world. A Jewish Palestine

is an asset to Great Britain and a blessing to the

για τον αραβικό σκοπό".

Είναι επιθυμία μας να εκτελεστούμε.

Είθε με τον θάνατό μας

να αναβιώσει το έθνος.

Αυτό το αίσθημα ανταποικιοκρατισμού και Παναραβισμού...

θα γινόταν ολοένα και πιο συχνό

στις δεκαετίες που ακολούθησαν.

Κατά την πρώτη δεκαετία

της Βρετανικής Εντολής...

ο αριθμός των Εβραίων

στην Παλαιστίνη υπερδιπλασιάστηκε.

Έφτασε τις 175.000.

Σιωνιστές απ' όλο τον κόσμο

ήταν περήφανοι για το επίτευγμά τους.

Βρίσκομαι εδώ σήμερα για να σας θέσω

ένα ερώτημα, φίλοι σιωνιστές.

Ποια στάση πρέπει να ανεχτούμε;

Ποια απ' τις πιθανές στάσεις

που αντιμετωπίζουμε...

θα πρέπει να είναι και η δική μας;

Θα έλεγα στην Αγγλία...

"δεν είμαι απλώς

ένας Αμερικανός Εβραίος.

Ανέκαθεν θαύμαζα με ζέση

τη Μεγάλη Βρετανία".

Θα έλεγα στην Αγγλία, αν μπορούσα...

"μια αραβοκρατούμενη Παλαιστίνη

είναι εχθρός για τη Μεγάλη Βρετανία...

και μια απειλή για τον κόσμο.

Μια εβραϊκή Παλαιστίνη...

είναι προτέρημα για τη Βρετανία

world.

Ladies and gentlemen,

*the toast is held in long life to the [...] gentleman
Lloyd George.*

With Chaim Weizmann beside him, former
British Prime Minister David Lloyd George
reaffirmed his own Zionist credentials.

It is, as your chairman has reminded you,

it is nearly 16 years

since he recruited me to the Zionist movement.

Palestine. Barren and malarial swamps

have been converted into happy settlements.

Science has been harnessed

*to water which had been running wild in waste
since the early days of creation.*

Without vegetation and without life.

Empty desertion. That is Palestine.

British news bulletins at the time described
Palestine as akin to a desert.

The reality was very different.

The plants were so dense you could barely walk
between them.

That tall.

και μια ευλογία για τον κόσμο".

Κυρίες και κύριοι.

*Μια πρόποση για την υγεία
και τη μακροήμερευση του Λόιντ Τζορτζ.*

Με τον Χάιμ Βάισμαν δίπλα του, ο πρώην
πρωθυπουργός Ντέιβιντ Λόιντ Τζορτζ...

*επιβεβαίωσε εκ νέου
τα σιωνιστικά του διαπιστευτήρια.*

*Έχουν παρέλθει,
όπως σας υπενθύμισε ο πρόεδρος σας...*

σχεδόν 16 χρόνια...

*απ' όταν με ενέταξε
στο σιωνιστικό κίνημα.*

Παλαιστίνη. Οι άγονοι βάλτοι,

πηγή ελονοσίας...

μετατράπηκαν

σε χαρούμενους οικισμούς.

Αξιοποιήσαμε την τεχνολογία...

για το νερό που κατασπαταλούνταν...

από καταβολής κόσμου.

Χωρίς βλάστηση και χωρίς ζωή.

Απόλυτη ερημιά.

Αυτή είναι η Παλαιστίνη.

Τα δελτία των βρετανικών καναλιών
παρομοίαζαν την Παλαιστίνη με έρημο.

Η πραγματικότητα

ήταν πολύ διαφορετική.

Τα φυτά ήταν τόσο πυκνά
που με το ζόρι περνούσες ανάμεσά τους.

Τόσο ψηλά.

HOSNI SAMADAA

PALESTINIAN REFUGEE

We used to walk in the fields early in the morning

when you could smell the sweet scent of fresh
vegetables, cucumbers, plums.

Tomatoes were that big.

Haifa... I remember it clearly. Haifa was worth
the whole world.

ANIS SAYEGH (1931-2009)

PALESTINIAN ENCYCLOPEDIA EDITOR

To me, Tiberias is the most beautiful city in the
world.

Jesus lived around the city of Tiberias.

It was there that he worked most of his miracles
and walked on its waters.

British politicians of the early 20th century

had a distorted view of the Palestinian society,

frequently labeling it as “muhammadant”,

despite the population including over 100.000
Palestinian Christians.

They did not regard them as yet belonging

to either an Arab national group in general or to
local national groups.

The only way they were able to view them

ΧΟΣΝΙ ΣΑΜΑΝΤΑ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Συνηθίζαμε να περνάμε από τα χωράφια

νωρίς το πρωί.

Μύριζες τα φρέσκα φρούτα,
τα αγγούρια, τα δαμάσκηνα.

Οι ντομάτες ήταν τόσο μεγάλες.

Χάιφα. Τη θυμάμαι πεντακάθαρα.

Άξιζε όσο όλος ο κόσμος.

ΑΝΙΣ ΣΑΓΠΓΚ (1931-2009)

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΩΝ

Για μένα η Τιβεριάδα

είναι η πιο όμορφη πόλη του κόσμου.

Ο Ιησούς ζούσε γύρω από την πόλη.

Εκεί έκανε τα περισσότερα θαύματά του
και περπάτησε πάνω στα νερά της.

Οι Βρετανοί πολιτικοί

των αρχών του 20ου αιώνα...

είχαν μια διαστρεβλωμένη εικόνα
της κοινωνίας της Παλαιστίνης.

Συχνά τη χαρακτήριζαν "μωαμεθανική"...

παρά το γεγονός ότι στον πληθυσμό
υπήρχαν πάνω από 100.000 Χριστιανοί.

Δεν θεωρούσαν ακόμα ότι άνηκαν...

είτε σε κάποια αραβική εθνική ομάδα
ή σε τοπικές εθνικές ομάδες.

Μπορούσαν μόνο

was as a religious group of believers.

So, I think they missed the point, for instance,
that Christians and Muslims

actually founded a new identity.

And not a religious one but the national one.

The presence of Eastern Orthodox Christians in
the Middle East

causes a dilemma to the colonialists.

They rely on their Christian ideology

to justify their support of Zionism.

They didn't know how to deal with Arab
Christians,

so they denied their existence, because it
confused them.

By 1933 protests against Jewish immigration

were becoming ever more frequent in Palestine.

Women took part side by side with men.

The British authorities cracked down on
demonstrations

and arrested thousands.

Many were killed and wounded.

να τους αντιληφθούν...

ως μια θρησκευτική ομάδα πιστών.

Νομίζω ότι έχασαν το νόημα.

Δεν κατάλαβαν

ότι Άραβες και Χριστιανοί...

είχαν διαμορφώσει

μια νέα ταυτότητα.

Και μάλιστα όχι θρησκευτική,

αλλά εθνική.

Η παρουσία των Ορθόδοξων Χριστιανών

στη Μέση Ανατολή...

προκάλεσε ένα δίλημμα

στους αποικιοκράτες.

Είχαν βασιστεί

στο χριστιανικό δόγμα...

για να δικαιολογήσουν

τη στήριξή τους στον σιωνισμό.

Δεν ήξεραν πώς να αντιμετωπίσουν

τους Άραβες Χριστιανούς.

Οπότε αρνούνταν την ύπαρξή τους,

διότι τους μπερδευε.

Μέχρι το 1933, οι διαδηλώσεις

κατά του εβραϊκού εποικισμού...

ολοένα και πύκνωναν

στην Παλαιστίνη.

Οι γυναίκες συμμετείχαν

μαζί με τους άνδρες.

Οι βρετανικές αρχές

έσπαγαν τις πορείες.

Και έκαναν χιλιάδες συλλήψεις.

Πολλοί πέθαιναν ή τραυματίζονταν.

Musa Kazim Al-Husseyini, the 80-year-old mayor of Jerusalem

was beaten by British soldiers during a demonstration in Jaffa.

He later died of his injuries.

The British authorities became even more heavy handed.

This letter was written by a Palestinian policeman

condemning the behavior of his British senior officer, John Faraday.

A number of other complaints were filed against Faraday.

The officer was never charged.

Four years later, Faraday

was awarded the King's Police Medal

for his valuable services in Palestine.

Britain wasn't willing to respond

to the national demands of the Palestinians

and refused to recognize them as a national people deserving rights.

MUSTAFA KABHA

PALESTINIAN HISTORIAN

They regarded them merely as a group of sects

while treating the Jewish Agency as the

Ο 80χρονος Μουσά Καζίμ Αλ Χουσεϊνί, πρώην δήμαρχος της Ιερουσαλήμ...

σε μια πορεία στη Τζάφα
ξύλοκοπήθηκε από Βρετανούς στρατιώτες.

Λίγο αργότερα
υπέκυψε στα τραύματά του.

Οι βρετανικές αρχές
έγιναν ακόμα πιο αυστηρές.

Αυτή η επιστολή γράφτηκε
από έναν Παλαιστίνιο αστυνομικό.

Καταδίκασε τη συμπεριφορά
του ανωτέρου του, Τζον Φάραντεϊ.

Κατατέθηκαν και άλλες καταγγελίες
σε βάρος του Φάραντεϊ.

Δεν του αποδόθηκαν ποτέ κατηγορίες.

Τέσσερα χρόνια μετά...
του δόθηκε το Βασιλικό Μετάλλιο
Αστυνομίας Αξίας...

για τις "πολύτιμες υπηρεσίες" του
στην Παλαιστίνη.

Η Μεγάλη Βρετανία δεν ήθελε
να ανταποκριθεί...

στα εθνικά ζητήματα
των Παλαιστινίων.

Αρνήθηκε να τους αναγνωρίσει
ως έθνος που αξίζει δικαιώματα.

ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΚΑΜΠΧΑ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Τους έβλεπαν απλώς
ως μια ομάδα σεκτών...
ενώ φερόταν στην Εβραϊκή Υπηρεσία

representative of a national movement.

All this led to the deterioration of the situation

and the inevitable clashes with Britain.

Only still images of the Palestinian demonstrations are available in the archives.

Movie cameras did capture Jewish life in Palestine,

as well as British pomp and ceremony.

This footage shows the star of David flag over the Tel Aviv municipality building.

This is footage of work in the diamond factories of Tel Aviv.

And this footage shows the flow of new immigrants and the building of new settlements

Footage of Palestinian life in the early 20th century

proved more difficult to find.

A Palestinian film archive had once existed,

but had since been lost or gone mysteriously missing.

We spent months searching for pictures of Palestinian lives.

Eventually in the vaults of the British Library

we found glimpses of this bygone era.

ως εκπρόσωπο του εθνικού κινήματος.

Όλο αυτό οδήγησε

σε επιδείνωση της κατάστασης...

και αναπόφευκτες συγκρούσεις

με τη Βρετανία.

Στο αρχείο υπάρχουν μόνο φωτογραφίες από τις διαδηλώσεις στην Παλαιστίνη.

Οι κάμερες κατέγραψαν

τη ζωή των Εβραίων στην Παλαιστίνη...

όπως και βρετανικές επισημότητες

και τελετές.

Το πλάνο δείχνει τη σημαία με το άστρο του Δαβίδ στο δημαρχείο του Τελ Αβίβ.

Εδώ, εργαζόμενους στο εργοστάσιο

διαμαντιών του Τελ Αβίβ.

Και εδώ, την έλευση νέων μεταναστών

και το χτίσιμο νέων οικισμών.

Η εύρεση υλικού

με την Παλαιστίνη του 20ου αιώνα...

αποδείχτηκε πολύ πιο δύσκολη.

Κάποια στιγμή είχε υπάρξει

ένα παλαιστινιακό αρχείο με φιλμ.

Έκτοτε, όμως, έχει χαθεί.

Ή εξαφανίστηκε μυστηριωδώς.

Ξοδέσαμε μήνες αναζητώντας εικόνες

με τη ζωή Παλαιστινίων.

Τελικά, στις θυρίδες

της Βρετανικής Βιβλιοθήκης...

βρήκαμε ψήγματα

αυτής της περασμένης εποχής.

Most of the Palestinians,
intellectuals, leaders, journalists, were still
unaware

how determined the Zionist movement is
of dispossessing them from Palestine.

In the 1930s,
the number of Jews immigrating to Palestine
began to increase significantly.

From 4.000 in 1931,
the figure jumped to 9.500 the following year.

In 1933, the number rose to 30.000.

In 1934, 42.000

and in 1935 a further jump to 62.000.
That same year, Palestinian Abdul Raheem
Mahmud

wrote a poem which he read aloud

to prince Saubin Abdul Aziz of Saudi Arabia

who was visiting Jerusalem.

He asked "Did you come to visit the holy Axa
Mosque

or to bid it farewell before it is lost?"

These lands were gradually lost.

The Balfour Declaration was being implemented

Οι περισσότεροι Παλαιστίνιοι...

διανοούμενοι, ηγέτες, δημοσιογράφοι
είχαν ακόμα άγνοια...

για το πόσο αποφασισμένο
ήταν το σιωνιστικό κίνημα...
να τους εκτοπίσει
από την Παλαιστίνη.

Τη δεκαετία του 1930...
αυξήθηκε σημαντικά ο αριθμός
των Εβραίων που έρχονταν στην περιοχή.
Από 4.000 το 1931...

το νούμερο σκαρφάλωσε στις 9.500
τον επόμενο χρόνο.

Το 1933 το νούμερο
ανέβηκε στις 30.000.

Το 1934, 42.000.

Το 1935, μια ακόμα έκρηξη στις 62.000.

Την ίδια χρονιά ο Παλαιστίνιος ποιητής
Αμπντούλ Ραχίμ Μαχμούτ...

έγραψε ένα ποίημα
το οποίο και διάβασε δυνατά...
στον Σάουμπιν Αμπντούλ Αζίζ,
πρίγκηπα της Σαουδικής Αραβίας...

ο οποίος είχε επισκεφτεί
την Ιερουσαλήμ.

Ρώτησε "ήρθατε για επίσκεψη
στο Αλ-Άκσα, τέμενος ιερό...

ή να το αποχαιρετήσετε
προτού χαθεί κι αυτό";

Αυτά τα εδάφη χάνονταν σταδιακά.

Η Διακήρυξη Μπαλφούρ εφαρμόζονταν

while the British turned a blind eye.
They were extremely harsh towards the Arabs.

Brutal repression, arbitrary arrests and the forced
exile of Palestinians.

In this situation, Izz Ad-Din Al-Qassam appeared.

Al-Qassam wrote to the Palestinian leadership in
Jerusalem proposing revolution.

They replied the time wasn't right and the people
were not ready.

They told him they still believed **they could win
Palestinian rights** through negotiation.

YOUSEF HIJAZI

RESEARCHER

Sheikh Izz Ad-Din Al-Qassam established a
revolutionary group
to strike at Zionist and British targets.

In 1935, in the hills near Janine, he and a small
band of men
were surrounded by British forces.

Making a defiant stand, Al-Qassam and those
with him were killed.

The Al-Qassam movement didn't attract the
attention of historians,
because Sheikh Al-Qassam was very keen to

ενώ οι Βρετανοί εθελουφλούσαν.
Έδειξαν υπερβολική σκληρότητα
προς τους Άραβες.

Βίαιη καταστολή, αυθαίρετες συλλήψεις
και αναγκαστική εξορία Παλαιστινίων.

Εν μέσω αυτής της κατάστασης
εμφανίστηκε ο Ιζ Αντ-Ντιν Αλ-Κασάμ.
Ο Αλ-Κασάμ έγραψε στην παλαιστινιακή
ηγεσία προτείνοντας επανάσταση.

Απάντησαν ότι δεν ήταν καλή στιγμή
και ότι ο κόσμος δεν ήταν έτοιμος.

Είπαν πως ακόμα πίστευαν
ότι με διαπραγματεύσεις...

**μπορούσαν να διεκδικήσουν
δικαιώματα για τους Παλαιστινίους.**

ΓΙΟΥΣΕΦ ΧΙΤΖΑΖΙ

ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

Ο σεΐχης Αλ-Ντιν Αλ-Κασάμ
ίδρυσε μια επαναστατική ομάδα...

για να χτυπήσει σιωνιστικούς
και βρετανικούς στόχους.

Το 1935 στους λόφους κοντά στο Τζενίν,
αυτός και μια μικρή ομάδα ανδρών...

περικυκλώθηκαν
από βρετανικές δυνάμεις.

Στην προσπάθειά τους να αντισταθούν,
ο Αλ-Κασάμ και η ομάδα του σκοτώθηκαν.

Το κίνημα του Αλ-Κασάμ δεν τράβηξε
την προσοχή των ιστορικών...

διότι φρόντισε να διατηρήσει

maintain the secrecy of his operations,
only disclosing his plans to a few of his
followers.

JAWDAT AL HAJ MOHAMMAD

**SON OF A PALESTINIAN MILITARY
LEADER**

The spirit of Al-Qassam spread widely and
inspired many Palestinians.

A spirit of rebellion against British imperialism
grew amongst the Palestinians.

The Palestinian political leadership came under
pressure to halt negotiations with the British.

Palestinian poet Ibrahim Tukan

addressed a poem to the leadership in 1935.

A poem dripping with irony.

“Oh, you sincere patriots,

you who carry the heavy burden of the cause,

only a fragment of the country remains for us.

*So, please step down, before the remaining parts
fly away”.*

On April 19th 1936, Palestinian anger boiled over.

τη μυστικότητα των επιχειρήσεων του...

αποκαλύπτοντας τα σχέδιά του
μόνο σε μερικούς ακολούθους του.

ΤΖΑΓΝΤΑΤ ΑΛ ΧΑΖ ΜΟΧΑΜΑΝΤ
ΓΙΟΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ
ΑΡΧΗΓΟΥ

Το πνεύμα του Αλ-Κασάμ διαδόθηκε
και ενέπνευσε πολλούς Παλαιστίνιους.

Ένα αίσθημα εξέγερσης
ενάντια στον βρετανικό ιμπεριαλισμό...
αναπτύχθηκε

μεταξύ των Παλαιστινίων.

Η πολιτική ηγεσία πείστηκε να διακόψει
τη διαπραγμάτευση με τους Βρετανούς.

Ο Παλαιστίνιος ποιητής

Ιμπραήμ Τουκάν...

απηύθυνε ένα ποίημα στην ηγεσία
το 1935.

Ένα ποίημα που έσταζε ειρωνεία.

"Ω, εντιμότατοι πατριώτες.

Εσείς που κουβαλάτε
το βαρύ φορτίο του σκοπού.

Μόνο ένα κομμάτι της χώρας
μας απέμεινε.

Γι' αυτό, κάντε πίσω, παρακαλώ,
προτού και αυτό πετάξει μακριά".

Στις 19 Απριλίου 1936,
ο παλαιστινιακός θυμός ξεχείλισε.

Protests erupted in the city of Jaffa in coordination with a general strike.

The wave of anger spread throughout Palestine.

The reasons for the protests were explained by a spokesman for the Palestinian political leadership.

The main case of the Arabs is against the British government's policy

in Palestine.

A policy that, if continued, will surely have as a result immigration

the replacement of the Arabs by the Jews.

Against all principles

the British government imposed the Balfour Declaration,

which is abhorred by all Arabs in the near East.

And on favoring the establishment of a national home for Jews,

forgot intentionally

to safeguard the civil rights of the non-Jewish population.

The Arabs who decided on a general and complete strike

until the total and immediate stoppage of Jewish is brought about

and until the government introduces an essential change in its present qualities.

Ξέσπασαν διαμαρτυρίες στην Τζάφα σε συνδυασμό με γενική απεργία.

Το κύμα θυμού εξαπλώθηκε

σε ολόκληρη την Παλαιστίνη.

Εκπρόσωπος της παλαιστινιακής ηγεσίας εξήγησε τους λόγους των διαμαρτυριών.

Η βασική θέση των Αράβων είναι κατά της βρετανικής πολιτικής...

στην Παλαιστίνη.

Μια πολιτική που αν συνεχιστεί, σίγουρα θα έχει ως αποτέλεσμα...

την αντικατάσταση των Αράβων από τους Εβραίους.

Αντιβαίνοντας σε κάθε αρχή...

η βρετανική κυβέρνηση επέβαλε τη Διακήρυξη Μπάλφουρ...

την οποία αποστρέφονται όλοι οι Άραβες της Εγγύς Ανατολής.

Και ευνοώντας την ίδρυση μιας εθνικής εβραϊκής εστίας...

αμέλησαν επίτηδες...

να διασφαλίσουν τα δικαιώματα του μη εβραϊκού πληθυσμού.

Εμείς, οι Άραβες, αποφασίσαμε γενική και απόλυτη απεργία...

μέχρι την άμεση παύση του εβραϊκού εποικισμού...

και μέχρι η κυβέρνηση να εισηγηθεί

The 1936 strike is one of the greatest strikes in history.

The whole of Palestine went on strike.

MUSALLAM BSEISO

AP CORRESPONDENT (1948)

It was the climax of a long struggle against the Mandate

and the British administration's bias towards the Jews.

The 1936 revolt shocked the British Mandatory authorities

who carried out harsh punitive actions.

Anyone suspected of links with the revolutionaries was arrested,

their homes destroyed.

In Jaffa alone more than 200 houses were demolished as a collective punishment.

Demolitions in other villages and cities followed.

The British insisted

that destroying Palestinian houses was justified

as a means to end the revolt.

What do you remember about the British in the country?

SAMI ABDUL RAZEK

PALESTINIAN REFUGEE

αλλαγές στην τρέχουσα πολιτική.

Η απεργία του 1936 ήταν μία από τις μεγαλύτερες στην ιστορία.

Ολόκληρη η Παλαιστίνη απεργούσε.

ΜΟΥΣΑΛΑΜ ΜΠΣΕΪΣΟ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ ΤΗΣ ΑΡ (1948)

Ήταν η κορύφωση ενός μακρού αγώνα κατά της Εντολής...

και κατά της φιλοεβραϊκής στάσης της βρετανικής κυβέρνησης.

Η εξέγερση του 1936 σοκάρε τις αρχές της Βρετανικής Εντολής.

Προχώρησαν

σε σκληρές τιμωρητικές πράξεις.

Όποιος ήταν ύποπτος για σύνδεση με τους στασιαστές συλλαμβάνονταν.

Τα σπίτια τους καταστράφηκαν.

Μόνο στην Τζάφα, ως συλλογική τιμωρία κατεδαφίστηκαν πάνω από 200 σπίτια.

Ακολούθησαν κατεδαφίσεις

και σε άλλες πόλεις και χωριά.

Οι Βρετανοί επέμεναν...

ότι ήταν δικαιολογημένη η καταστροφή παλαιστινιακών σπιτιών...

ως μέσο τερματισμού της εξέγερσης.

Τι θυμάστε για τους Βρετανούς;

ΣΑΜΙ ΑΜΠΝΤΟΥΛ ΡΑΖΕΚ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

The British set up checkpoints on the roads
and stopped everyone.
One day my uncle was passing by with his
workers.

They ordered him to sweep to the police station
if he wished to continue.
When he argued,
a British officer named Raymond beat him
brutally.

We took my uncle to Hamzah hospital in Haifa
but his injuries were too severe.

He died.

They were brutal.

What did they do?

They killed the men
and took many to jail to Sharshour near Tulkarm.

They kept them in prison there for months
and also in Nur Shams area
doing forced labour in the stone quarries.

If you read the diaries of Ben-Gurion
during the revolt in 1936...

He challenged Arab negotiator Musa Al-Alami

Είχαν στήσει
σημεία ελέγχου στους δρόμους...
και σταματούσαν τους πάντες.

Μια μέρα περνούσε
ο θείος μου με τους εργάτες του.

Τον διέταξαν
να πάει στο αστυνομικό τμήμα...
αν ήθελε να συνεχίσει.
Όταν έφερε αντίρρηση...

ένας αστυνομικός ονόματι Ρέιμοντ
τον ξυλοκόπησε βάνουσα.

Πήγαμε τον θείο μου
στο νοσοκομείο Χαμζάχ στη Χάιφα...
αλλά τα τραύματά του
ήταν πολύ σοβαρά.

Πέθανε.

Ήταν κτήνη.

Τι έκαναν;

Σκότωναν τους άντρες.

Έστειλαν πολλούς φυλακή στο Σαρσούρ,
κοντά στο Τουλκάρμ.

Τους κρατούσαν στη φυλακή εκεί
για μήνες...

όπως επίσης και στο Νουρ Σαμς...
για να κάνουν καταναγκαστικά έργα
στα λατομεία.

Αν διαβάσεις
τα ημερολόγια του Μπεν Γκουριόν...
κατά την εξέγερση του 1936...

Προκάλεσε τον Άραβα διαπραγματευτή

when they met under the mediation of the British High Commissioner Sir Arthur Wauchope.

Ben Gurion said: "We have a strong presence on the ground

and the British cannot say no to us".

During the Arab Revolt

David Ben Gurion then a prominent leader of the Zionist movement

reportedly made a startling suggestion

to the British High Commissioner Arthur Warhol.

Ben Gurion is said to have suggested

all Palestinians expelled from their land

by Jewish settlement building

should be resettled in neighboring Transjordan.

The British High Commissioner is reported to have replied that this was, in his own words,

a good idea.

Μουσά Αλ-Αλάμι...

όταν συναντήθηκαν με τη μεσολάβηση του Έπατου Αρμωστή Άρθρου Γουόσοπ.

Ο Μπεν Γκουριόν είπε

"έχουμε ισχυρή παρουσία στα εδάφη...

και οι Βρετανοί

δεν μπορούν να μας πουν όχι".

Κατά την Αραβική Εξέγερση...

ο Μπεν Γκουριόν, επιφανής ηγέτης του σιωνιστικού κινήματος τότε...

λέγεται ότι έκανε

μια τρομερή πρόταση...

στον Βρετανό Έπατο Αρμωστή

Άρθρου Γουόρχολ.

Λέγεται ότι πρότεινε το εξής.

Όλοι οι Παλαιστίνιοι

που εκδιώχθηκαν από τη γη τους...

λόγω της ανέγερσης

των εβραϊκών οικισμών...

να μετεγκατασταθούν

στη γειτονική Ιορδανία.

Ο Έπατος Αρμωστής φέρεται να απάντησε ότι ήταν, με δικά του λόγια...

"καλή ιδέα".